

POSTÁS DOLGOZÓ



A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

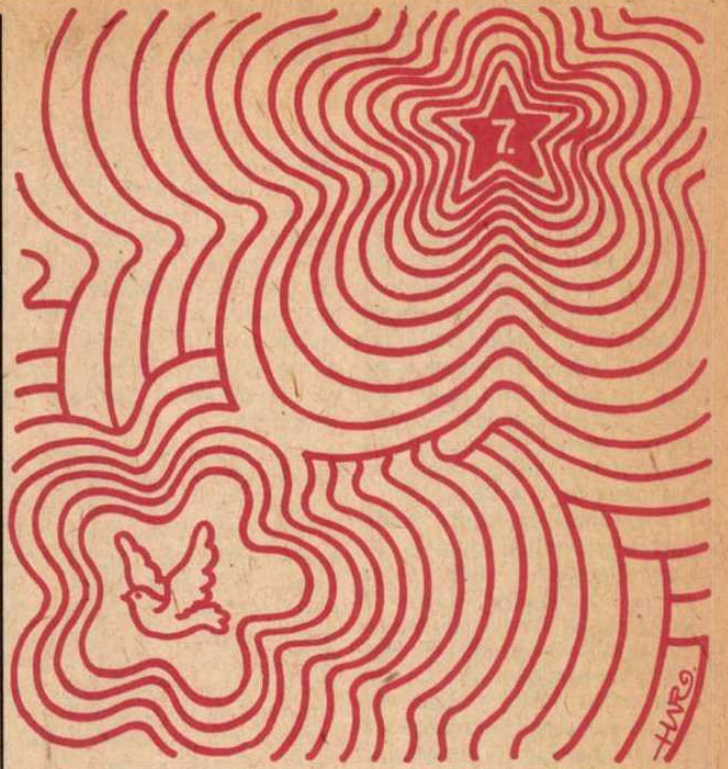
XXIX. ÉVFOLYAM

10. SZÁM

MSZMP KB Párttört. Int. 1984 OKT 2 NYVTARA

1984.
OKTÓBER

ÁRA: 1,50 FORINT



Döntés demokratikus vita után

Mérföldkő a Magyar Posta életében

Széles körű véleménycsere nyomán alakult ki az új szervezet

A Magyar Posta szervezetének egyszerűsítése és korszerűsítése kiemelkedő feladat a VI. ötéves tervben. A jelenlegi szervezet 1974 óta áll fenn. Kiseb mértékű és jelentőségű változások — az élet által kikényszerítve — voltak ugyan, de átfogó, nagyobb szervezeti egységeket vagy a folyamat egészét érintő

módosítások nem. Egyrészt a társadalmi és gazdasági változások, másrészt a posta előtt álló gyorsabb ütemű fejlődéshez szükséges belső szervezeti feltételek hiánya már az ötéves terv indulásakor indokoltá tették az 1974-es szervezet felülvizsgálatát, működésének értékelését.

előkészítő anyag kidolgozása volt, amely a fórumok elé kerülhet döntést segítő véleményalkotásra.

Az alapos, minden részletre kiterjedő, vitákkal tarkított munka végén két eltérő javaslat készült. Az egyik a területi elv következtetés alkalmazására épült, vagyis az „egy terület — egy gazda” szemléletet kívánta érvényesíteni. Nem tartotta szükségesnek a technikai rendszerek és a technológiai folyamatok bizonyos elemeinek központosítását.

gég nyílt, demokratikus vita jellemezte. Ennek során mintegy ezren közvetlenül, több ezer pedig képviselő által mondhattak véleményt, segítve a döntést. A szervezetskorszerűsítés egész munkáját szinte láthatatlanul átfogta a Budapesti Műszaki Egyetem Ipari Üzemgazdasági Intézete.

A szervezetskorszerűsítési munkát két fő szempont határozta meg:

- a jelenlegi szervezet problémái, működési zavarai
- az új szervezettel szemben támasztott követelmények, elérendő célok.

A legfontosabb szervezeti problémák:

- a posta irányítása túlzottan centrális, mégis sok csatorna,
- a szervezet szét van tagolva, sok a középfokú szerv
- a postaszervek között, valamint egy-egy postaszerven belül nem megfelelő a munkamegosztás, a hatáskörök nincsenek kellően tisztázva.

Az új szervezettel szemben támasztott főbb követelmények:

- egyszerűsödjön az ügyvitel, és az ügyfélszolgálat,
- csökkenjen a döntési lépések száma, fokozódjon az irányítás hatékonysága,
- gyorsan reagáljon a környezeti igényekre, változásokra, teremtsen kedvezőbb lehetőséget a területi közigazgatási, politikai szervekkel való jobb együttműködéshez,
- növekedjen a postaszervek önállósága, döntési hatásköre,
- kövesse a műszaki fejlődést és a technológia változását, tegye lehetővé az új technika alkalmazását, befogadását,
- tegye lehetővé a hírközlési fejlesztési koncepciójából adódó gyorsabb ütemű fejlesztést, és javuljon a szolgáltatások színvonala,
- s mindezek mellett maradjon a szolgáltatások színvonala, és a sokirányú államigazgatási, honvédelmi és belbiztonsági követelményeknek is.

kon kívül ellátja a pénzügy és a számvitel irányítását is. Új szervezeti egység a gazdaságelemző osztály. Várhatóan jelentős hiányt pótol azzal, hogy működésével javítja a posta közgazdasági gondolkodását, gazdasági prognózisokat készít, a gazdasági mutatók, számok elemzésével, értékelésével jelzi a működésbeli gondokat. A beruházási és építési főosztály tevékenysége elsősorban gazdasági jellegű, ezért került ebbe a tömbbe.

Középfokú postaszervek

A területi igazgatóságok feladatköre és szervezete lényegesen nem változott. A területi elv következtetés alkalmazásával ugyanakkor hatáskörük növekedni fog. Tovább folytatódik az erősödik az a már elkezdett folyamat, hogy területük valamennyi ipari, építőipari, javítási feladatát átvesszik, ehhez pedig az infrastrukturális háttérrel megteremtik. Növekedni fog önálló fejlesztési, beruházási tevékenységük.

A területi elvnek megfelelően változik a HTI és az igazgatóságok között az átviteltechnikai hálózatra vonatkozó munkamegosztás. Eszerint a kettős szimmetrikus kábeleket, valamint a koaxiális gerincirányok szempontjából nem jelentős erősítők üzemeltetése a vidéki igazgatóságokhoz kerül. Ezáltal a HTI és a területi igazgatóságok közötti érdekellentétek, párhuzamosságok csökkennek, az ellenőrzés hatékonyabbá válik. Nem elhanyagolható szempont az sem, hogy a technikai fejlődéssel, az elektronika és a digitális technika térhódításával a jelenlegi túlzott szakosodás (pl. átviteltechnika — kapcsolástechnika) megszűnik. 1953-ban a HTI létrehozásakor jelentős szerepet játszott ez a szakmai elkülönülés. Hisz a területi igazgatóságoknak ez időben átviteltechnikai feladatok még alig voltak, s célszerű volt központi szervezetben ellátni a tevékenységet. A körzethálózat kiépítésével és nagyobb csatornaszámú átviteltechnikai eszközök alkalmazásával elkerülhetetlenül párhuzamos tevékenységek alakultak ki. Egyébként az erősítők egy része már ma is az igazgatóságok kezelésében működik. Lényegében ugyanarról a folyamatról van szó, amely 10—15 évvel ezelőtt a távírhálózatban lezajlott.

A Helyközi Távfeszítő Igazgatóság feladata továbbra is az országos gerinchálózat fejlesztése, a beruházásban való közreműködés, a meghatározott erősítők üzemeltetése, a forgalomirányítási feladatok összehangolása. A távközlést érintő honvédelmi, belbiztonsági feladatok jelentős hányada eddig

Minden fórumot megjárt

A munka 1981-ben indult, és program szerint 1983 elején zárult volna. Időközben a posta kivált a Közlekedés- és Postaügyi Minisztérium szervezetéből, és 1983. július 1-től önálló népgazdasági ágazatként működik. Az önállóvá válás előkészítésével, majd végrehajtásával járó feladatok sokasága leköttette az erőket. Ugyanakkor az új helyzet újabb követelményeket is támasztott a szervezettel szemben, így szükségesszerűen módosítani kellett az eredeti programot. Emellett a folyamatot jelentős mértékben befolyásolta az időigényes demokratikus döntés-előkészítési módszer is. Ez széles körű véleményalkotásra épült, ami jó alapot ad a közös gondolkodásra, cselekvésre.

A szervezetskorszerűsítési folyamat legfontosabb állomásai:

1. **Munkahelyi bizottságok.** Valamennyi középfokú postaszerv a helyi politikai és társadalmi szervek bevonásával áttekintette az alárendelt végrehajtó postaszervek (postahivatalok, hálózatépítő és magasépítő üzemek, erősítőállomások, adóállomások stb.) rendszerét és szervezeti működését. Ezzel egyidejűleg vizsgálták a törzsek szervezetének működését, valamint a kapcsolatrendszerrel a többi postaszervvel. Elemezték az irányítás kérdését, a postaszerveknek és a Magyar Posta Központjának (továbbiakban: MPK) kapcsolatrendszerét, lényegében a posta egészének a

működését. A feltárt gondok megoldására javaslatokat dolgoztak ki. A 33 postaszervtől mintegy 800 javaslat érkezett.

2. A következő lépcső az **albizottságok** munkája. A 33 postaszervet az azonos vagy hasonló tevékenység szerint 6 csoportba osztották be. A csoportokon belül alakult albizottságok rendezték, szelektálták, összegezték a területükre vonatkozó javaslatokat, majd kialakították egyrészt a bizottsághoz tartozó postaszervekre, másrészt a többi postaszervre, azok kapcsolatrendszerére, a feladatelhárolásra és az irányításra vonatkozó elképzeléseiket. A párhuzamosságok, nem a szervezetet érintő javaslatok, valamint az ellentmondások kiszűrése után a 800 javaslat mintegy 300-ra csökkent. Ebből az albizottságok a szervezetet érintő 30 javaslatot állítottak össze.

Az első két fázis mintegy hét hónapot vett igénybe, s 1982 augusztusáig befejeződött. Ezután következett a belső átszervezésnek a már jelzett szűneltetése. A munka 1984 januárjában folytatódott — a főbizottságban.

3. A **főbizottság** munkájában a posta elnöke, a 6 albizottság vezetője, a párt és a szakszervezet képviselője mellett több külső szakértő is részt vett. Rendelkezésre állt valamennyi eddigi javaslat, jól kezelhető, feldolgozott formában, és lehetőség volt szakértők meghallgatására. Feladata olyan döntés-

4. A **fórumok vitái.** A szervezetskorszerűsítés már korábban kialakított programja szerint a főbizottság javaslatait két szakmai fórum (igazgatói tanácsülés, illetve szakosztályvezetői értekezlet), a pártfórumok (a Magyar Posta Központjának pártszervei), valamint a szakszervezeti vezető testületek (az elnökség és a központi vezetőség) vitatták meg.

A főbizottság javaslatainak, valamint minden korábbi javaslathoz, véleményhez és észrevételhez a figyelembevételével alakította ki a végleges szervezeti elképzelést a döntéshozó elnök. Ezt megvitatta a posta vezetősége, majd ismét véleményezte a 6 fórum, köztük a Postások Szakszervezetének elnöksége és központi vezetősége is. Ezután került sor a szeptember 20-i nagyaktív-értekezleten a posta új szervezetének az ismertetésére.

Ezek voltak tehát a döntés-előkészítési folyamat egyes fázisai. A folyamatot kezdettől a vé-

Az új szervezet

A Magyar Posta Központja

A szervezet 5 tömbre tagozódik. Ebből egy közvetlenül az elnök, 4 pedig egy-egy elnökhelyettes irányítása alá tartozik. A szervezet kétlépcsős: főosztály és az alá tartozó osztályok, illetve önálló osztály és az alá tartozó csoportok. A főosztály, osztály elnevezés a korábbi szakosztály, ügyosztály elnevezést váltja fel. Ez azonban nemcsak az elnevezés módosítását, hanem egyúttal a tartalomát, a jelenlegi munkamegosztás változását is jelenti. Az új elnevezés igazodik a mai igazgatási gyakorlathoz és a partnerkapcsolatokban is azonos szervezeti egységeket hoz létre.

Közvetlenül az elnökhöz tartoznak a jogszabályokban az első vezetőhöz rendelt tevékenységet ellátó szervezeti egységek, mint az elnöki hivatal, az önálló személyzeti osztály, valamint a hatósági és ellenőrzési főosztály, továbbá a koncepcionális fejlesztési tervekter kialakító önálló fejlesztéspolitikai osztály.

A hatósági, illetve a belső ellenőrzési tevékenység irányítása a mai szervezetben több lépcsős, és olyan szervezeti egységekhez tartozik, amelyek munkáját ellenőrizni, illetve döntéseiket felülvizsgálni hivatott.

Az általános, egyúttal első elnökhelyettes irányítása alá tartozik a jogi és igazgatási főosztály, a nemzetközi főosztály, az önálló szervezési és számítástechnikai osztály, valamint az önálló tájékoztatási és marketing osztály.

A szolgáltatás két tömbben (posta, illetve távközlés) erős

szakági irányítást kap egy-egy elnökhelyettes alatt. Lényeges változás a vezetékes és vezetéknélküli átviteltechnika összevonása egy szervezeti egységbe. Önálló marad a műsorszórás. A távközlés-szolgáltatási elnökhelyetteshez tartozik a KPM-ből való kiválás után megnövekedett honvédelmi, belbiztonsági és államigazgatási hírközlési feladatokat irányító üzembiztonsági főosztály. A távközlési osztályban egy szervezeti egységbe kerül az üzemeltetés és a forgalom, azzal a céllal, hogy mind a fenntartásban, mind az üzemeltető által meghatározott fejlesztési igényeknek döntő tényező legyen a lebonyolítandó forgalom. A postaforgalomnál és a távközlésnél egyaránt az éves, illetve az ötéves fejlesztési feladatokat az üzemvitellel egy főosztályi szervezetben levő fejlesztési osztályok látják el. A postafőosztály a jelenlegivel azonos munkamegosztásban postaforgalmi, hírlap- és szállítási osztályokra tagozódik. A postaszolgáltatási elnökhelyetteshez fog tartozni önálló bankosztály, amennyiben a postabank létrejön.

A gazdasági elnökhelyetteshez három főosztály, a munkagazdasági, a közgazdasági, valamint a beruházási és építési tartozik. A munkagazdasági főosztály az emberi tényezővel kapcsolatos valamennyi feladatot ellátja. A képzés (oktatás) a munkaerő-gazdálkodás és az emberrel való foglalkozás szerves alkotóeleme, ezért került ide az oktatási ügyek irányítása. A közgazdasági főosztály a terv- és anyagellátási feladatok



Tóth Illés, a Magyar Posta elnöke ismerteti a központi vezetőséggel az új szervezetet

(Folytatás a 2. oldalon)

Mérföldkő a Magyar Posta életében

(Folytatás az 1. oldalról)

is a HTI-ben összpontosult. Cél-szerűnek látszott a különleges feladatok egy kézbe adása. Ez a HTI, a Posta Központi Műszaki Hivatal és a Posta Központi Üzembiztonsági Hivatal összevonásával megvalósul. Ez egyúttal lehetővé teszi az egységes, naprakész műszaki nyilvántartás kialakítását, a többszörös párhuzamosság felszámolását. Ide kerül a vonalleltárnyilvántartás is a PESH-től.

A területi elv szerint Budapest egy területi egység. Az alapszolgáltatást két postaszerv, a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság, illetve a Budapesti Postaigazgatóság látja el. Egy, a területi igazgatóságokkal azonos, teljes körű szolgáltatást nyújtó postaszerv létrehozása a főváros nagysága, a koncentrált igények miatt nem lehetséges. Indokolt a két tevékenység külön szervezetben tartása. Ugyanakkor célszerű a területi igazgatóságokkal azonos feltételrendszer megteremtése. A Budapesti Postaigazgatóságnál ez azt jelenti, hogy el kell választani tőle az országos jellegű feladatokat, amelyek a technikai rendszernek a következő években várható változásával együtt jelentős mértékben megnövekednek. Ez indokolja egy új, országos hatáskörű középfokú postaforgalmi szerv létrehozását. Ennek feladata a nemzetközi és belföldi feldolgozó, kicserélő és mozgópostai szállítatszolgálat ellátása, az országos járási rend összehangolása lesz. Miután a hírlapszolgáltatban a Posta Központi Hírlap Iroda ugyanezt a feladatot látja el, így ő is szerves része

lesz az új postaszervnek. Az új postaszerv tehát a KHI-ből, valamint a Budapesti Postaigazgatóság osztályba nem sorolt postahivatalainak (62, 70, 72, 78) országos feladatokat ellátó részlegeiből tevődik össze. Ez a postaszerv fogja ellenőrizni a helyközi postaforgalmat, ezért a Posta Jogügyi Hivatal hírlap- és postaforgalmi biztosai is ide kerülnek.

A területi elv következetes alkalmazásával a jobb minőségű szolgáltatás alapfeltételeként meg kellene teremteni a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság belső infrastruktúráját. Ma csak részben van meg. Nagyon részt más szervekkel (Kábelüzem, Javitőüzem stb.) osztja meg a munkát. Ugyanakkor ezek az ipari és építőipari szervek ma és még hosszabb ideig ellátnak országos feladatokat is. Így a területi igazgatóságokkal azonos, teljes körű infrastruktúra alárendelése azzal járna, hogy a TIG-nek el kellene látnia jó néhány nem budapesti feladatot. Ismerve a fővárosi telefonhelyzetet, ez nem látszott célszerűnek.

A hálózatépítésben a párhuzamos kapacitás megszüntetésére, a felelősség egyértelmű elhatárolására a TIG hálózatépítő üze me az építőipari szervezet-hez kapcsolódik, s az igazgatóság kizárólag a hálózat fenntartásával foglalkozik. A Posta Központi Kábelüzem így kettős feladatot lát el: Budapesten valamennyi föld alatti és föld feletti hálózat építését, valamint az ország gerincirányú távkábeli építését.

A budapesti székhelyű postaszervek közös gondja az épület

fenntartás. A TIG és a Budapesti Postaigazgatóság is sok olyan épületet kezel, amelyhez semmiféle technológiai kötődés nincs (pl. PSE-sporttelep, római-parti üdülő, óvodák stb.). A profilisztizálás során mentesíteni kellett őket a feladatok alól. Ésszerűnek látszott a Posta Központi Magasépítési Üzemet e feladattal, valamint a budapesti épületek karbantartási és felújítási tevékenységével megbízni. Annál is inkább, mert a vidék nem igényli a munkáját, néhány különleges feladat (pl. vasszerkezet-gyártás) kivételével, hiszen létrehozta saját építőipari kapacitásait. Az elhatárolás szerint a saját igazgatási és technológiai épületek gondnoklása viszont marad a postaszerveknél. A szervezetskorszerűsítés alapelveinek figyelembevételével, a két építőipari szervezet összevonásával egységes irányítású, ütőképes építőcsapat alakítható ki, elsősorban Budapest ellátására. A feladat ilyen jellegű elhatárolásából egyenesen következik, hogy a Budapesti Postaigazgatóságtól a POFÜ épület-karbantartó kapacitásának az új szervezetbe kell kerülnie.

A döntés-előkészítés során számos kritika érte a fejlesztési tevékenységet, jelezték annak széttagoltságát, a K+F (kutatás+fejlesztés) nem kielégítő eredményességét. Egyöntetű volt az a vélemény, hogy a posta egész területére kiterjedő valamennyi kutatás és fejlesztés, valamint a hozzá kapcsolódó kiegészítő tevékenység (műszer-hitelesítés, műszaki dokumentáció stb.) egy szervezetben összpontosuljon. Ennek megfelelően az alaptevékenységét el

látó Posta Kísérleti Intézet profilja bővül, átvéve az alábbi feladatokat és szervezeti egységeket: a teljes Posta Műszerüzemet, a POTI-ból a Szabványügyi Központot, valamint a postaforgalmi technológia tervezését, a Posta Műszaki Dokumentációs és Tájékoztatási Központból a szakkönyvtárt, a műszaki dokumentációt és a fordítást, a Posta Elsámoló és Statisztikai Hivatalból a fordítást, a Posta Számítástechnikai és Szervezési Intézetből a folyamat- és munkaszervezést, valamint a közgazdasági elemzést, a Posta Jogügyi Hivaltól a szabályzat-szerkesztést, a Posta Munkálék-tani Laboratóriumból az ergonómiai tevékenységet. Ezzel a profilisztizálással kiküszöbölődik a párhuzamos munka és a posta minidhárom szolgáltatási ágazatának jövőjét elősegítő fejlesztést, szervezést, technológiatervezést és a kapcsolódó feladatokat egy szervezet látja el. Nagyon fontos lépés, hogy szervezetileg a fejlesztési tevékenységhez kapcsolódik az eddig meglehetősen elhanyagolt közgazdasági elemzés is.

A PKI és a PSZSZI feladatkörének elhatárolásával tisztult a PSZSZI profilja, amelyhez most már szervesen kapcsolódik a PESH statisztikai, valamint a Posta Csekkelszámoló Hivatal egész tevékenysége. A három szervezet egyesítéséből létrehozott új postaszerv feladatai: a számítástechnika fejlesztése és üzemeltetése, országos összefogása, a postaszintű számítástechnikai és statisztikai adatok feldolgozása, valamint a nemzetközi és belföldi elszámolás-leszámolás. Ez az új szervezet képes a posta egységes számítástechnikai koncepciójának megvalósítására, az eszközök indokolt mértékű koncentrációjára, a gépek hatékonyabb kihasználására, a gépi háttér megteremtésére.

Az egyik legtöbbet vitatott témakör volt az üzemeltető-tervező beruházó érdekviszony. Az üzemeltetők (szolgáltató postaszervek) kényszerből fokozatosan kiépítették tervező és beruházó kapacitásukat. Ezek fejlesztése a központi szervekkel (POTI, POBER) szemben érthető módon egyfajta ön-ellátásra törekszik. Ez a vita tulajdonképpen akadémikus, hisz a Magyar Postának minden tervezői és beruházói kapacitásra szüksége van, együtt is kevés. Ésszerű feladat-elhatárolással a vélt vagy valós feszültség feloldható. Végezzenek el az üzemeltető postaszervek minden olyan tervezői és beruházói munkát, amelyre képesek, de ne készüljenek fel 5–10 évenként egyszer felmerülő feladatokra, hisz ismeretes, hogy a nagy beruházások térben és időben erősen szóródnak. A feladatok elosztásakor célszerűnek látszik az országos fejlesztési célokkal kapcsolatos tervezői és beruházói feladatokat a POTI-ra, illetve a POBER-re bízni. Ezáltal a két szerv feladatai egyértelműen fedik egymást. Ma esetenként gond a két szerv kapacitásainak összehangolása. Ha azonos témákat kapnak, ami elemi szükség, ezek vitathatatlanul jobban oldhatók meg egy szervezeten belül, mintha külső koordináló hatáskörbe tartoznának. Mindez indokoltá teszi a POTI és a POBER összevonását. Természetesen felmerül, hogy így elvesz a tervező és a beruházó ellentétes érdekeltége, amely jelentős ellenőrző és szabályozó szerepet tölt be, azaz egy szervezetben a minél drágább megoldásban lehetnek érdekelve. Miután a postaszervek önállósága nem korlátlan, úgy tűnik, hogy megfelelő belső gazdasági szabályozókkal, továbbá a Magyar Posta Központjának célirányos ellenőrző tevékenységével, szükség esetén beavatkozásával ezek az aggályok eloszlathatók. Egy szervezetben végzett tervezői és beruházói munka esetén jobb kapacitásgazdálkodás,

jobb előkészítés, a menet közben szükségessé váló módosításokkal szemben rugalmasabb magatartás, az átfutási idő csökkenése, összességében a beruházások gazdaságosabbá tétele várható.

A belső tagoltság csökkentése végett egyesül a Posta Központi Anyaghivatal és a Posta Értékcikkhivatal. Az új szerv feladata a többi postaszerv közvetlen ellátása anyaggal és értékcikkkel. Az összevonással a beszerzés, az ellátás és a készletezés (raktározás) egyszerűbbé és gazdaságosabbá válik. A közös kiszolgáló egységek mindkét feladatot el tudják látni.

Kulturális intézményeink közül a Postás Szimfonikus Zenekar önálló, a múzeumok viszont a Posta Dokumentációs Központ szervezetébe tartoznak. A PDK megszűnése miatt rendezni kell a múzeumok üzemeltetési, gazdasági ügyeik intézését. Egyiket sem célszerű önálló postaszerveként működtetni, az ellentétes lenne a korszerűsítéshez alapelveivel. Az lehet a megoldás, hogy egységes postaszervbe kell összevonni őket, amelyben általános ügyeiket központilag intézik, ugyanakkor a különleges feladataikhoz nagy önállóságot kapnak. Ezt figyelembe véve a Posta Oktatási Központ kap megbízatást irányításukra.

A profilisztizálás eredményeként a PSZSZI irodagép-karbantartó feladatai a Posta Központi Javitőműzemhez, a Díjelszámoló Hivatal a szolgáltatást adó TIG-hez, a Posta Munkálék-tani Laboratórium üzemegységügyi és pályaalakalmassági tevékenysége pedig a Posta Szociális Hivatalhoz kerül.

A Posta Jogügyi Hivatal tevékenységi köréből a biztos munkát a új postaforgalmi szervhez, a szabályzatszerkesztés a PKI-hoz kerül — mint ezt már a korábbiakban érintettük. A saját jogi képviseletet a középfokú postaszervek maguk látják el, a Magyar Posta jogi képviseletét a MPK jogi osztálya veszi át.

A jelenlegi 33 középfokú postaszervből tehát 21 lesz. A szervezetváltozások végrehajtási határideje: 1985. január 1. Az új Hírlap- és Postafeldolgozó Igazgatóság létrehozásának határideje: 1985. július 1.

A középfokú postaszervek törzsének szervezete

A postaszervek törzsének szervezete egymástól a tevékenységnek megfelelően eltér. Egységes szervezeti sémát adni nem lehet. Elfogadott és kötelező alapelv:

— a funkcionális tevékenységet azonos sémában kell ellátni, — a szakmai irányító osztályok szervezhetők egyedileg, de felépítenek meg az irányító szerv feljénél, — a területi igazgatóságok szervezetének azonosnak kell lennie.

Ennek megfelelően kötelezően az igazgató közvetlen irányítása alá kell rendelni a hatósági és belső ellenőrzési osztályt, a személyzeti osztályt, valamint a jogi és igazgatási osztályt, továbbá a gazdasági igazgatóhelyettes irányítása alatt kell létrehozni a munkaügyi és oktatási osztályt, a közgazdasági osztályt (terv, anyaggazdálkodás, pénzügy, számvitel), s ahol működik, a szervezési és számítástechnikai osztályt.

A szakmai osztályok kialakításánál törekedni kell a jelenlegi munkamegosztás javítására, a hatáskör és felelősség egyértelmű elhatárolására, a hatékonyabb irányítás szervezeti feltételeinek kialakítására.

A területi igazgatóságok törzsének szervezetében viszont összevontan működik a postaforgalmi és a hírlaposztály; a távközlési műszaki és a távközlési forgalmi osztály; a beruházási és az építési osztály. A postaforgalmi igazgatóhelyettes irányítása alá tartozik a postaforgalmi osztály, valamint a postaforgalmi ellenőrzési osztály. A távközlési és műszaki

igazgatóhelyettes irányítása alá tartozik a távközlési osztály, a távközlési ellenőrzési osztály, az üzembiztonsági osztály, valamint a beruházási és építési osztály.

Nem a törzs szervezetében három kiegészítő egység fog működni: a tervező és műszaki nyilvántartó iroda, a gazdasági nyilvántartó és elszámoló iroda és a számítóközpont.

A postaforgalmi és hírlaposztály összevonását több tényező indokolja:

— a hírlapterjesztés mind a járási renddel, mind a kézbesítőségigazgatással, mind pedig a belső hivatali teendőkkel szervesen illeszkedik a postaszolgáltatáshoz;

— az üzletági érdekek egymáshoz közelítenek;

— a koordinációs igények csökkennek, jobb együttműködés várható.

A távközlési műszaki és forgalmi osztály összevonásának indokai:

— a két tevékenység számtalan ponton szorosan kapcsolódik egymáshoz,

— a koordinációs igények csökkennek;

— javul a közönségkapcsolat;

— emelkedik az üzemviteli és a forgalomtechnikai munka színvonala;

— a távközlési üzemek egységes irányítást kapnak.

A végrehajtó szervezet

Döntés most azokról a szervezeti egységekről született, amelyek egységes kialakítást igényelnek. Számos javaslat készült az egyes postaszervek végrehajtó szervezetének korszerűsítésére. Ezekre majd a végleges szervezet kialakításakor egyenként kell visszatérni és dönteni.

A már elfogadott javaslatok:

A postaszolgáltatás terén Budapesten és a vidéki postaigazgatóságoknál körzeti hivatalok rendszere lesz. Ez lényegében a már kísérleti jelleggel működő járási hivatali rendszer véglegesítése, névmódosítással és megnövekedett feladatokkal. A kísérletben részt vevők tapasztalata ezzel a szervezeti formával kapcsolatban kedvező. Hatékonyabbá vált a munkaerő-gazdálkodás, közelebb került a döntés a területhez, csökkent az adminisztráció, gyorsabb az ügyintézés, s az igazgatóság mentesült jó néhány operatív feladattól. A megyei hivatalok rendszere megszűnik, de a megyeszékhelyi 1-es postahivatalok megyei hírlapszolgálati feladatai változatlanul megmaradnak. A mehek az 1-es hivatalok egy-egy osztályát képezik.

A körzeti hivatalok feladatai a végrehajtószolgálat ellátásán kívül:

— a munkáltatói jogok gyakorlása (fegyelmi jogkör nélkül) a körzetben levő fiókpostáknál és I–III. osztályú hivataloknál,

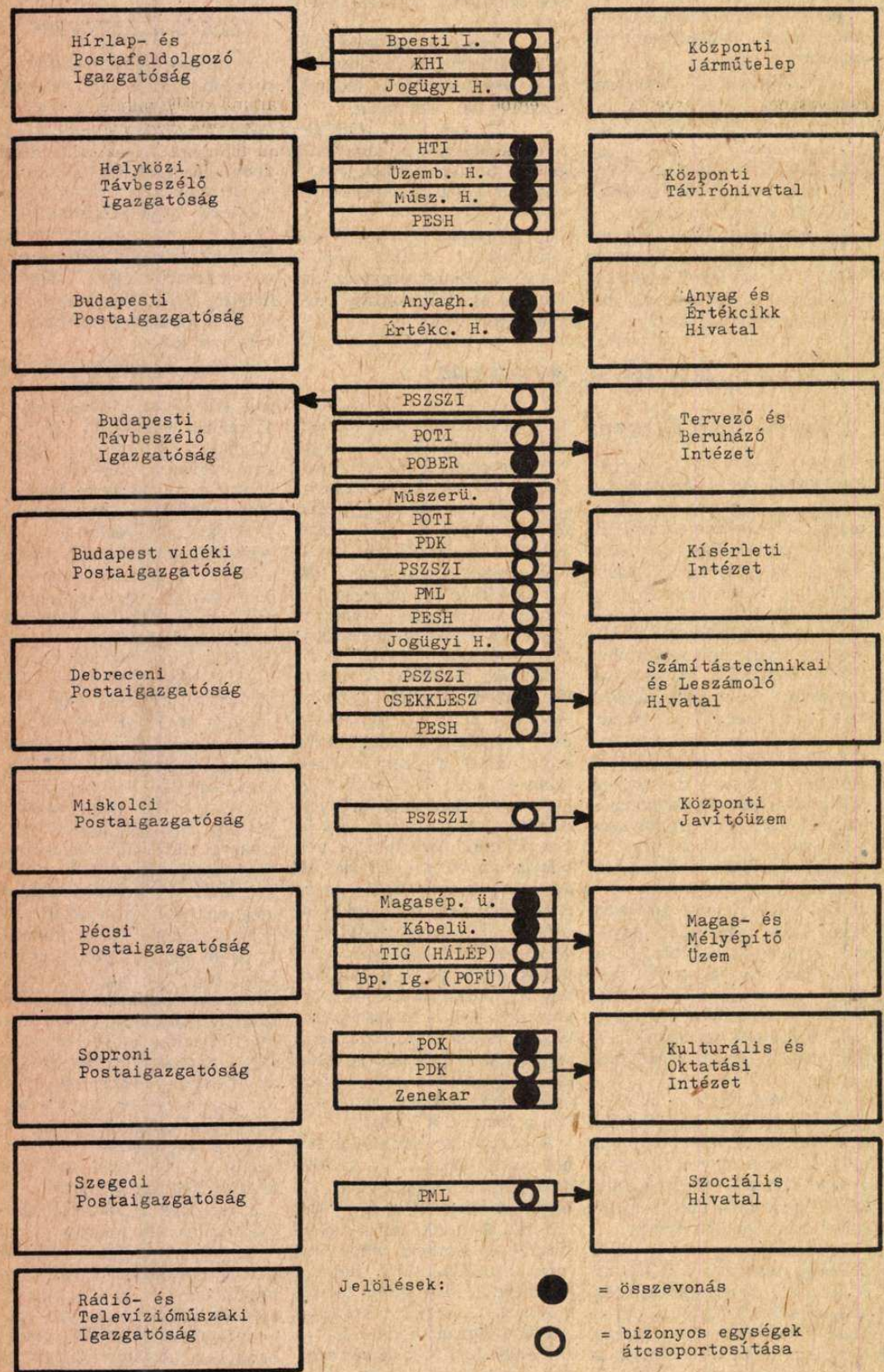
— munkaerő-gazdálkodás (alkalmi munkavállalók felvétele, a kishivatali munkakörök betöltése),

— a rendszeres helyettesek irányítása,

— a szabadságok kiadása, nyilvántartása.

A távközlés terén változik a megyei távközlési üzemek felépítése. A jelenlegi hálózatos, illetve központos osztályok helyett építési, illetve fenntartási osztályok lesznek, létrehozva egyúttal a távközlési fenntartó üzemegységeket (tfü), ahol már kialakultak a góckörzetek. Az a cél, hogy az automatizálással összhangban kialakuló góckörzetek egységes irányítása szervezetileg különváljon. A megyei távközlési üzemek alaptevékenysége a fenntartás, az üzemeltetés. Ugyanakkor várhatóan tovább növekszik az építési tevékenység is. Ezért növelni kell az ütőképes hálózatépítő kapacitást is, a létrehozott önálló építési osztály irányítására.

(Folytatás a 3. oldalon)



Mérföldkő a Magyar Posta életében

(Folytatás a 2. oldalról)

nyításával. A HTI-től átvett erősítők beépülnek a távközlési fenntartási üzemekbe.

A hálépeket illetően eltértek a vélemények. A döntés a területi postaigazgatóságokra bízta a további működtetés módját. Lehetőség van a jelenlegi szer-

vezet működtetésére, vagy a megyei távközlési üzemekbe történő beolvasztásukra. Az egységesítésre a tapasztalatok alapján később kerül sor.

A végrehajtó szerveknél a szervezeti változások határideje: 1985. december 31., illetve a tfü-k létrehozása a göckörzeti-sítéssel egyidejűleg.

Várható előnyök

Néhány kérdésben további elemzés szükséges. Ezek a témák:

- a területi elv figyelembevételével a távközlés terén egy eszköz nélküli országos ügyelet létrehozásának lehetősége, feltételrendszere, üzembe állításának várható időpontja.

- A Posta Központi Táviró Hivatal és a Helyközi Távközlő Igazgatóság összevonásának célszerűsége és lehetősége.

A vizsgálat határideje: 1985. július 1.

- A területi postaigazgatóságok régiók szerinti felosztásának előnyei, és ezzel együtt Budapest és Pest megye egy területi egységbe vonásának lehetőségei.

A vizsgálat határideje: 1985. december 31.

Az új szervezet működéséről, a célok megvalósulásáról természetesen csak néhány év múlva lehet értékelést adni. Főbb jellemző vonásai, működésének várható előnyei azonban már a döntés pillanatában felmérhetők. Néhány ezekből:

- Előrevivó abban a értelemben, hogy nem kész, befejezett szervezetet hoz létre, hanem fő törekvéseket jelöl meg. Hosszú távú program ez, amelyből ma annyit kíván megtenni, amennyire az idő megengedi, s amire a postás társadalom ma várhatóan felkészült és elfogad.

- Előrelép — összhangban a népgazdasági törekvésekkel — a területi elv következetes alkalmazásában, minden szinten igyekszik az ésszerű decentralizáció szervezeti feltételeit megteremtteni.

- A decentralizáció mellett meg tudja oldani a postára háruló honvédelmi, belbiztonsági és az államigazgatást kiszolgáló, szükségszerűen centralizált hírközlési feladatokat, sőt a szervezetek összevonásával erősíti e tevékenységet.

- Egyértelmű profiltsírtást hajt végre, csökkentve vagy megszüntetve a feltárt párhuzamosságokat.

- Erősödik a szakági irányítás, az irányítás összpontosításával csökken az egyeztetés szükségessége, várhatóan gyorsabb döntések születnek, egyértelműbbé válik a felelősség.

- Elkülöníti a hatósági és a vállalati tevékenységet.

- A fejlesztési feladatok egy szervezetbe tömörítésével teret ad az új iránti fogékonyságnak.

- Az erős középszervek várhatóan képesek lesznek az igényelt önállósággal élni, és a jelenleginél jobban terhelhetők.

- Egyszerűbb, áttekinthetőbb az egész szervezet, ami megfelel a népgazdasági igényeknek.

- Az irányítás költségei egyértelműen csökkennek.

- emberi tényezők rendezése,

- az átállás tárgyi, technikai feltételeiről való gondoskodás.

A viták korszaka, a nézetek és érvek csatája lezárult. Egyetlen közös feladatunk most már az új szervezet felé fordulás, a legjobb megoldás keresése. A fórumok egyöntetűen úgy ítélték meg, hogy az új szervezet jól összehangolt csapatmunka végén, közös döntéssel született. A megvalósítás még inkább csapatmunkát igényel. Ma a legfontosabb feladat az, hogy valamennyi postás dolgozóval megismertessük és elfogadtassuk a változás lényegét, indítóokait, az elérendő célt. Meg kell értetni, hogy nem egyszerűen összevonásokról, átcsoportosításokról van szó, hanem új, tisztább profilú, hatékonyabb működésre képes egységek létrehozásáról. A korábban közösen felvetett sok-sok nehézség, működésbeli gond nem változik meg a névvel. Tartalmi, alkotó átalakulásra van szükség, nem presztízs-szervezetek kellene.

A kollektívákat a mozgás nem egyformán érinti. Helyenként értetlenséggel, esetenként a távolabbi vagy az összpóstei érdekek nem kellő felméréséből eredően ellenállással is találkozhatunk. Ennek feloldása is politikai munka, amely a szakvezetők, a párt és a szakszervezet közös feladata.

Nem szabad megfélemlíteni az átmeneti időben sem arról, hogy belső mozgásunk nem érítheti a szolgáltatásokat. Ezeket folyamatosan, a színvonal süllyedése nélkül kell teljesítenünk. Ez fokozott figyelmet és fegyelmet igényel minden egyes postástól.

Az új szervezetek kialakítására, a végrehajtás megszervezésére, irányítására előkészítő bizottságokat hoztak létre. A bizottságok tagjai: a MPK kijelölt szak-, illetve ügyosztályvezetői, valamint az érdekelt postaszervek vezetői. A bizottságok javaslatot dolgoznak ki az új vagy összevont szervezet feladatára, felépítésére, személyi-tárgyi feltételeinek megteremtésére.

A javaslatokat az érdekelt szakszervezeti bizottságok véleményezik. Az az alapelv, hogy ahol két vagy több postaszervet vonnak össze, ott a érintett szb-k együttes ülésen alakítják ki véleményüket, ahol kisebb



Szépe Lőrinc tszb-titkár a Pécsi Postaigazgatóság dolgozóinak véleményét tolmácsolja

egységek kerülnek át más postaszervhez, ott a fogadó szerv szb-je véleményez, s ülésén meghívottként részt vesz az átadó postaszerv szb-titkára. Az új postaforgalmi Középszerv szervezeti rendszerét, vezetőinek (igazgató és helyettesei) kinevezését szakszervezetünk elnöksége véleményezi.

A javaslatok, kiegészülve a helyi szakszervezeti véleményekkel, úgynevezett szakbizottsági zsűri elé kerülnek. Négy szakbizottságot hoznak létre: egyet a szervezeti kérdések, egyet a személyzeti és munkaügyi kérdések, egyet a belső gazdasági feltételek vizsgálatára. A negyedik bizottság feladata az új postaszervek nevének végleges meghatározása. Itt jegyezzük meg, hogy a cikkben is szereplő nevek ideiglenesek.

A bizottságok munkájában részt vesznek szakszervezetünk központjának képviselői is. A szakbizottságok elfogadják, módosítják vagy esetleg átdolgozásra visszadják a tervezeteket, amelyek ezután kerülnek végső döntésre elnöki értekezlet elé.

A postaszervek vezetőinek felmentését, kinevezését, áthelyezését a szakszervezeti szervek az alábbiak szerint véleményezik:

- a Magyar Posta elnökhelyetteseinél (amennyiben nem a Minisztertanács nevezi ki őket) a Postások Szakszervezetének elnöksége,

- a középfokú postaszervek igazgatóinál — ideiglenesen — az elnökség,

- a Magyar Posta főosztályvezetőinél, önálló osztályvezetőinél a Magyar Posta Központjának szakszervezeti bizottsága,

- a középfokú postaszervek igazgatóhelyetteseinél a tszb, illetve az szb, osztály- és csoportvezetőinél a helyi szakszervezeti bizottság az illetékes.

Az átszervezés óhatatlanul személyi mozgással jár, gyakran létfontosságú gondokat vet fel. A szakvezetők egységes álláspontot képviseltek a párt- és szakszervezeti fórumokkal abban, hogy a személyi kérdéseket a legnagyobb körültekintéssel, emberien, a posta és az egyén érdekeinek együttes figyelembevételével lehet és kell megoldani. Ugyanakkor a társadalmi szervek támogatják a posta vezetőit abban, hogy az új szervezetben a legmegfelelőbb, a szakmai felkészültség mellett emberi tulajdonságaikat tekintve legrátermettebb vezetők kapjanak megbízatást az egyes vezetői posztokra. Megfontolt kádermunkával el kell érni,

hogy egyetlen értékes kádert se veszítsen el a posta. Nemcsak a felső vezetőkről (igazgatók, helyettesek stb.), hanem az összevonandó osztályokon felszabaduló szakemberek megtartásáról, elhelyezéséről is gondoskodni kell.

A változások érintik a szakszervezeti szerveket is. Az alakuló szakmai szervezet létrehozásig — többnyire 1985. január 1-ig — a jelenlegi szervezeti keretek között kell a szakszervezeti munkát folytatni. Az új szakmai szervezet ismeretében alakítjuk ki a szakszervezeti szerveket. Alapelve: a szakmai felépítéshez igazodva kell kialakítani a partnerkapcsolati rendszert.

Az új szervezet elindításával a posta önállósá válna beteljesül. Be kell bizonyítanunk a kormánynak, a szolgáltatást igénybe vevőknek, hogy ami rajtunk múlt, mindent megtettünk a hírközlés gyorsabb ütemű fejlesztésére, az elmaradás felszámolására. Képesek vagyunk erre, ha a szükséges feltételeket megkapjuk. Ez a jövő nagy feladata, ebben hiszünk, és meggyőződésünk valljuk, hogy ez minden postás dolgozó érdeke. Ez a hit és ez a közös akarat lehet az új szervezet jó működésének záloga.

Ritter Péter

Legközelebbi feladataink

A döntéssel a szervezetátalakító munka nem fejeződött be, csak annak egy szakasza. Most indul egy másik, az új szervezetre való átállás előkészítése, majd következik az átállás. Ez, ha lehet, még nehezebb lesz, mint a döntés-előkészítés, hi-

szen ez már közvetlenül személyek, kisebb-nagyobb csoportok érdekeit érinti, kézzelfogható, anyagi gondok sokaságát veti fel.

A hátralevő néhány hónap legfontosabb feladatai:

- a politikai meggyőzés,

Mennyiben változott a szakszervezeti tisztségviselők munkajogi védelme?

Ismeretes, hogy a Munkatörvénykönyv 16. paragrafusa fogalmazza meg a szakszervezeti választott tisztségviselők munkajogi védelmét. E rendelkezés az 1984. évi 11. tvr-rel bizonyos tekintetben módosult, és ilyen formában július elsejével életbe lépett.

A korábbi szabályozás értelmében a közvetlen felsőbb szakszervezeti szerv egyetértése kellett a választott szakszervezeti tisztségviselőnek más munkahelyre való beosztásához, munkaviszonyának a munkáltató általi megszüntetéséhez, áthelyezés esetén az új munkahelyének elfoglalására kitűzött időpont megállapításához, valamint a tisztségviselő ellen fegyelmi eljárás megindításához.

A munkáltatónak értesítenie kellett a felsőbb szakszervezeti szervet a változó munkahelyre alkalmazott választott tisztségviselőnek más munkahelyre való beosztásáról.

Ezek a védelmi szabályok a tisztségviselő megbízatásának tartamára és annak lejártát követő két évre biztosítottak jogokat.

E jogszabály tehát valamennyi tisztségviselő részére, aki választás útján töltötte be funkcióját, biztosította a jogvédelmet. Az ellen a dolgozó ellen például, aki a Postások Szakszervezete központi vezetőségének tagjaként dolgozott, munkáltatója nem indíthatott eljárást, továbbá fegyelmileg nem vonhatta felelősségre — amennyiben a büntetés munkaviszonyát érintette — úgy, hogy ahhoz a SZOT titkárságának egyetértését ne kérte volna. (A közvetlen felsőbb szakszervezeti szerv meghatározása a Szakszervezeti Értesítő 1980. novemberi számában megtalálható.)

A módosítással az általában nyújtott jogvédelem szűnt meg. Ennek megfelelően nem részeseül jogvédelemben az elnökségben, a központi vezetőségben választott szakszervezeti tisztséget betöltő dolgozó a saját munkáltatójával szemben. Tehát ha az általa végzett szakmai munkájával kapcsolatban kifogás merül fel, s ennek tisztázására fegyelmi eljárást rendelnek el a dolgozóval szemben, a munkáltatónak nem kell egyet-

értés végett a felsőbb szakszervezeti szervet megkeresnie. Ilyen funkciót betöltő dolgozóval kapcsolatban még értesítési kötelezettsége sincs a munkáltatónak. De például, amennyiben a dolgozó kv-tagsága mellett még bizalmi funkciót is betölt, úgy változatlanul érvényesül a Munkatörvénykönyvben megfogalmazott az a munkajogi védelem, hogy a felsőbb szakszervezeti szerv egyetértése szükséges a munkaviszonyt érintő felelősségre vonáshoz.

Módosult viszont a fegyelmi eljárás megindításánál alkalmazott és a jogszabályban biztosított korábbi jogosultság. Egyetértés kikérése helyett ugyanis a munkáltatónak a felsőbb szakszervezeti szervet értesítenie kell, amennyiben a nála dolgozó és ott választott szakszervezeti funkciót betöltő tisztségviselőről van szó. Tehát tovább is védelem alatt állnak a helyileg választott és nem függetlenített szb-titkárok, elnökök, bizalmiak, a munkabizottságok tagjai, vezetői, az szvb elnöke, tagja stb.

Nézzük meg az elmondottakat egy példán keresztül!

Az egyik igazgatóság területi szakszervezeti bizottságának tagja ellen — aki egyébként alapszerveiben nincs semmilyen tisztségre megválasztva — szakvezetője fegyelmi eljárást kezdeményez. Ebben az esetben a fegyelmi jogkör gyakorlásának tájékoztatnia kell arról a Postások Szakszervezetének titkárságát, mint felsőbb szakszervezeti szervet. A fegyelmi határozat meghozatala előtt pedig — amennyiben a dolgozó büntetése munkaviszonyát érintené, tehát áthelyezés vagy elbocsátás — egyetértési jogának gyakorlása végett kell megkeresnie írásban az előbb említett szakszervezeti szervet.

Egységesen, valamennyi tisztségviselőre vonatkozik a módosításnak az a része, mely megszünteti a megbízás lejártát követő kétévi jogvédelmet.

A jogszabályváltozás nem jelenti azt, hogy a dolgozók a munkáltató által hozott intézkedéssel szemben ne találhatnának orvoslást. A „törvényrendes útja” (MDB, Munkaügyi Bíróság) biztosítja, hogy jogszabályellenes, szubjektív, mondacsínált határozatokat, intézkedéseket ne lehessen végrehajtani. A szakszervezet helyi és központi testületei változatlanul felvigyelenek — érdekvédelmi tevékenységükből eredően — minden olyan intézkedésre, mely a dolgozók anyagi, szociális juttatásait, élet- és munkakörülményeit érinti.

Dr. Mozsolits Beáta

Segítség a nyugdíjasoknak

Két esztendővel ezelőtt, „az idős korúak évében” szakszervezetünk a lehetőségeihez mért egyszeri anyagi segítséget nyújtott a kis összegű nyugdíjból élő tagjainak. Nyugdíjasainknak 43,3 százaléka részesült központi támogatásban 5 063 500 forint összegben.

A nyugdíjasok helyzetének javítása társadalmi feladat. E réteg életkörülményeinek javításában elsőrendűekké váltak az anyagi jellegű támogatások, s megnőtt az ez iránti igény is. A szakszervezeti bizottságok minden rendelkezésükre álló anyagi eszközt felhasználnak, kérés nélkül is rendszeres segítséget nyújtanak a leginkább rászorulóknak.

Az alapszervezetektől érkezett megkeresések mind arról győzték meg bennünket, hogy központilag is szükséges egy átfogó, nyugdíjasaink jelentős részét érintő segélyezés. Ennek szükségességét felismerve szakszervezetünk főtítkára megkereste a Magyar Posta vezetőit, segítséget kérve e nagy gond megoldásához. Az indítványt támogatva központilag meghatározták azokat a feltételeket, amelyek szerint a kis összegű nyugdíjból élők segélyben részesíthetők.

Az egyszeri segélyezést az igazgatóságoknak a jóléti és kulturális alapról kigazdálkodva kellett megoldaniuk. A többi

középfokú postaszerv és a nyugdíjas-szb központi támogatásban részesül. A postaszervek az 1984. évi tervek készítésekor még nem számíthattak ilyen jellegű központi intézkedésre, tehát nem is tervezték ezt a kiadást. Így nem mindegyik igazgatóság tudta a kifizetéshez szükséges összeget előteremteni. A Magyar Posta Központjával történt egyeztetés után 2 millió 776 ezer forintot kellett a központi jóléti és kulturális alapról erre a célra kiutalni.

Az irányelvek értelmében a 2500 forintnál kisebb összegből élő nyugdíjasok részére 1000, azoknak pedig, akik 2800 forintot meg nem haladó nyugdíjat kapnak, 500 forint segély kifizetését javasoltuk. Az intézkedés 6520 nyugdíjast érintett, ez a nyugdíjasok 42,2 százaléka. A kifizetett összeg 5 180 000 forint. 3840-en 1000, további 2680-an pedig 500 forint segélyt kaptak.

A budapesti nyugdíjasok szakszervezeti bizottságánál a felmérés csak részben fejeződött be; több hónapos késéssel jelentkeznek a felhívásra az érdekeltek. A segély kifizetése a Magyar Posta Központjának intézkedésére szeptember 14-én elkezdődött, s az eddig beérkezett adatok szerint — a budapesti nyugdíjasok szakszervezeti bizottságánál is — október végéig befejeződik.

Fontos határozatokat hoztak a szocialista országok postai és távközlési értekezletén



Budapesten tartották a szocialista országok posta- és távközlési minisztereinek hatnapos értekezletét.

A nemzetközi tanácskozás résztvevői Tóth Illés államtitkárnak, a Magyar Posta elnökének vezetésével áttekintették a postai és távközlési együttműködés 1984–1986. évi kérdéseit, valamint 1990-ig meghatározták a távlati együttműködés legfontosabb területeit.

A tanácskozáson több határozatot fogadtak el a szocialista országok postai és távközlési szolgálatainak fejlesztésével összefüggő műszaki és üzemviteli kérdésekben. Megtárgyaltak több olyan kérdést is, amely elősegíti a szocialista országok közötti műszaki-tudományos együttműködés erősítését. Megállapodtak abban, hogy a szocialista országok postáit tömörí-

tó szervezet munkáját tovább fejlesztik, s erősítik a postai és távközlési kapcsolatokat.

A miniszeri értekezlettel egyidőben tartotta meg 26. ülését Budapesten a KGST postai és távközlési állandó bizottsága. Kidolgozták és elfogadták az 1985–1986. évi munkatervet.

Margai József, a Minisztertanács elnökhelyettese fogadta a küldöttségvezető minisztereket.

Megszűnik a barakk

Alapkövetétel Szolnokon

Szeptember 19-én Szolnokon a város párt, társadalmi, gazdasági vezetőinek és az ott dolgozó postás kollektívák képviselőinek jelenlétében ünnepélyes alapkövetétel volt.

Az ünnepi beszédet dr. Szilágyi Gábor, a Debreceni Postaigazgatóság vezetője mondta. Kiemelte, hogy Szolnok város a megye, de még az ország távbeszélő-ellátásában is megkülönböztetett figyelmet érdemel az új crossbar rendszerű távbeszélő-főközpont. Az új központ a jelenleg üzemelő 7 DU típusú rotary távbeszélő-központot váltja fel, amely 1949 óta üzemel 1600-as induló kapacitással. Többszöri bővítés ellenére jelenlegi kapacitása is alig haladja meg a 6000-et.

Szolnok városa —, de a megye egésze is — nap mint nap érzi a telefonellátás minden gondját. A központok, a berendezések és a hálózatok túlte-

heltsége és korszerűtlensége nehezíti az összeköttetések megteremtését.

A beruházási feladatokat a POSTABER kapta. A beruházás kivitelezési terveit a Postai Tervező Intézet készítette.

A műszaki épület kivitelezője a Szolnok megyei Állami Építőipari Vállalat. Két év alatt a kivitelezőnek szerződés szerint a 26 000 légköbméteres műszaki épületet szerelésre kész állapotban kell átadnia úgy, hogy a Beloiannis Híradástechnikai Gyár a központ szerelését 1986. júliusában megkezdhesse.

Az új főközpont 15 000 kapacitással készül, amely a későbbiek során 20 000-re bővíthető.

A befejezés időpontja 1988. december 31. A beruházás — Martfű és Újszász nélkül — 701 millió forintba kerül. A helyi hálózat bővítése során 20,2 kilométer új alépítmény építésére is szükség van. Az új főközpont

belépésével a jelenlegi 11,7 százalékos távbeszélő-sűrűség 26,8 százalékra növekszik.

A szolgáltatás korszerűsödésével egyidejűleg a távközlési szolgálat dolgozóinak munkakörülményei is jelentős mértékben javulnak. A Szolnok megyei Távközlési Üzem évtizedek óta a pályaudvar közelében levő barakkokban működik. Dolgozói végre közintézményhez illő fedél alá jutnak. Reméljük, hogy mire az új épületet rendeltetésének átadják, nem szorulnak ki belőle a mai körzetmesterségek tagjai, az időközben felállítandó távközlési, fenntartási üzemegység hibaelhárítói sem.

Az alapkönnél beépített urnában a megye és a város, valamint a posta vezetői emlékeket, üzeneteket helyeztek el az utókor számára.

Harangozó István



Dr. Szilágyi Gábor, a Debreceni Postaigazgatóság vezetője ünnepi beszédét mondja

A névadó emléke kötelez

Pécel kinőtte postáját. A Garin téri postaépület körülvevő állványok jelzik, hogy nemsokára megszépült külsővel, tágasabb belsővel fogadja az igénybevevőket. Átköltözés után a régi 100-as helyett már 240-es központjuk lesz éjjelnappali távbeszélő-szolgálattal: ezért 21 helyett 26-an fogják ellátni a nagyközségben a postai feladatokat. Maga Pécel is megszépült, épületei, iskolái, MÁV-kórháza, ÁFESZ-boltjai megújultak, nem beszélve a pár éve épített ABC-üzletházról a posta szomszédságában, vagy a Pest megyei Tanács kihelyezett továbbképző intézetéről; fontos és időszerű hát, hogy a posta is lépést tartson a fejlődéssel. Ráadásul a Budapest XVII. kerületében levő Rákospölte Tsz mint mammutgazdaság is a péceli postán nyitott fiókberletet, nem pedig Pesten. Mint azt Dürer Klára, a községben igen népszerű hivatalvezető mondta: — Van munkája bőven a hivatalnak.

— Brigádba tömörülve viszont jobban megy a munka. — Ezt már a postaépület oldalsó részében ideiglenesen kialakított irodahelyiségben Farkas Istvánné, a Rományi Margit szocialista brigád vezetője teszi hozzá, s hogy nyomatékot is adjon szavának, kiegészíti: — A felajánlásokat, a szakmai, társadalmi, kulturális vállalkozásokat ha forintosítanánk, több 10 ezret tenne ki az értékük.

— Ez így igaz — mondja a hivatalvezető —, hiszen a brigád rövid fennállása óta minden vállalatot teljesített. A tatarozás alatt álló hivatali helyiségekből a bútorkat, eszközöket, felszereléseket ebbe a helyiségbe hurcoltuk át társadalmi munkában, a két másik brigáddal karöltve, s természetesen a visszahurcolkodás és előtte a takarítás sem kerül pénzünkbe.

Megindul a forgalom. A vállalatok, üzemek részéről érkeznek és sorbaállnak. Az ÁFESZ boltosai is hozzák zsákban az aznapos bevételüket.

— Miért Rományi Margit nevét vette fel a brigád? — kérdezem a brigádvezetőtől.

— Nincs ennek a névadás-

nak különösebb története. Megalakulásunk előtt felfigyeltünk egy, a Népszavában és a Postás Dolgozóban megjelent cikkre, mely Rományi Margit hős életútját méltatta. A cikkből megtudtuk, hogy sokgyermekes szülőktől Máramaroszigeten született ez a rendíthetetlen akaraterejű postáskisasszony, aki megszervezte 1917-ben a telefonkezelők sztrájkját, a Tanácsköztársaság idején megalakult postászsakszervezetnek titkárává választották, majd a Tanácsköztársaság bukása után börtönrre ítélték, Márianosztrára szállították, s 1921-ben foglaltsere útján a Szovjetunióba került. A felszabadulás után 1949-ben tért haza. Oldalak lehetne írni munkásságáról, hőstetteiről, amelyek dokumentumai mind megvannak a Postamúzeumban. Most mi elhatároztuk, felveszük a Rományi Margit nevet, mert ő postás volt, méghozzá egy nagyszerű hős, elvű kolléga. Ezentúl rendszeresen látogatjuk és gondozzuk a Farkasréti temetőben lévő nyughelyét. E helyen mondtunk köszönetet Halmi Idának segítségért, aki személyesen is ismerte Rományi Margitot, továbbá Sallai Lászlónak, a Postamúzeum könyvtárosának, amiért készségesen segítettek bennünket a névadónkkal kapcsolatos fontos adatok megszerzésében. Sallai szaktárs a rendelkezésére álló iratokat, dokumentumokat le is fénymásolta brigádunk részére, ezeket a brigádnapló mellékleteként őrizzuk.

A brigádvezető átnyújtja a színes, csinos bekötésű brigádnaplót. Első oldalán az 1984. április 9-i keletkezésű alakulási jegyzőkönyv. És íme a brigádtagok: Dürer Klára főfelügyelő, hivatalvezető; Bruder Istvánné ellenőr, hírlapos; Szűcs Tiborné segéd tiszt, kezelő, pénztáros; Farkas Istvánné segéd tisztgyakornok; Dóbiás Lajosné ny. főellenőr, felvételes; Galgavölgyi Lajosné segéd tisztgyakornok, telefonkezelő; Nádas György kezelőgyakornok, kézbesítő; végül Galsai Jánosné takarító.

Meggyőződhettem róla: egyáltalán nincs a péceli postán

fluktuáció, jóllehet a község a főváros vonzáskörzetében fekszik. A helyben munkát vállaló ugyanis mentesül a hajnali fáradságos utazástól, tisztességes fizetéssel helybeli munkával is biztosítva van a megélhetése, de azt sem szabad kihagyni a számításból, hogy ez a hivatal kiegyensúlyozott munkát, nyugodt, egészséges életmódot tesz lehetővé összetartó kollektívájával. Búcsúzás előtt a brigádvezetőnek igen fontos kérdést teszek fel:

— Mi a tervük? Hogyan tovább?

Máris előveszi a brigádnaplóból a „Terveink a közeljövőben” című kimutatást, kiteríti maga elé:

— Tervünk rengeteg van. A brigád még nem tudott alig héthónapos fennállása óta nagyot, figyelemre méltót mutatni, de a XIII. pártkongresszusra s a felszabadulás 40. évfordulójára most módunk van vállalkozások, felajánlásokat tenni. Úgy is mondhatnám: a két nagy ünnep kiváló apropó brigádunknak, s élünk is a lehetőséggel. Eddig ilyen vállalkozásokat tett brigádunk: az új dolgozókat betanítottuk, nekik segítséget adunk, hogy hivatalunk a feladatokat maradéktalanul elláthassa; a folyamatos távbeszélő-szolgáltatás, a szabadságnapok kiadásába szívvel-lélekkel becsatlunk; a péceli képzőművészeti „Világút” rendezvényorozatát rendszeresen látogatjuk; a politikai oktatáson havi egyszeri alkalommal teljes létszámmal részt veszünk; az átépített épületet a visszaköltözés után rendben tartjuk; a 40. évforduló tiszteletére az épületet körülvevő földterületet rendbe tesszük, kerteskévé varázsoljuk, virágokkal beültetjük; hogy akár fizikai, akár szellemi munka elvégzésére hivatalunknak kiadása ne legyen, vállalkozunk minden ilyenfajta munkát, beleértve az új épületbe való visszahurcolkodást, s a régi helyiség teljes kitisztítását. Azt hiszem, névadónk, Rományi Margit is meg lenne velünk, munkánkkal elégedve.

Dénes Géza

Két hét jól szervezett üdülés

A postások szakszervezetének szervezésében ez évben is lehetősége volt egy 40 tagú magyar postás üdülőcsoportnak arra, hogy szabadságát a baráti Lengyelországban töltsék el.

A Krakókba vonaton érkező csoportot Szobieski igazgatóhelyettes üdvözölte. Turista színvonalú diákszálláson helyezték el bennünket 2–3 ágyas szobákban. Délután idegenvezető kíséretében megtekintettük az óvárost. Krakkó a lengyel királyok egykori fővárosa, Délkelet-Lengyelország közigazgatási, tudományos és ipari központja. Mi, magyarok egy kicsit magunkénak érezzük a várost, hisz évszázadokon át szoros kapcsolatban állt hazánk történelmével. Amikor például a waweli székesegyház királyi sírjait látogattuk, saját múltunkkal is találkoztunk (Jadwiga királynő Nagy Lajos magyar király leánya, Hedvig). A barbakán nemcsak mint impozáns középkori erőd hat ránk, hanem mint építészeti alkotás is megragadó (24 m az átmérője, 130 lőrésel). Igen érdekes és látványos a Rynek Glówy (a főpiactér), melynek észak-déli tengelyében helyezkedik el a körülbelül 100 méter hosszú, eredetileg gótikus épület, a Sulinice (Posztócsarnok), amelynek belső folyosóját még a XIV. század közepén emelték. A téren találhatók még a város háza, valamint a Mária-templom, melynek jobb oldali tornyából minden órában harsona szólal meg (egyszer meghallgattuk),

mely rövid trillázó muzsika után átmenet nélkül megszakad. Úgy mondják, hogy az 1241. évi tatár betöréskor a tatárok meglepték a várost és egészen a templomtoronyig jutottak. A toronyőr, látva őket, riadót fújt, egy tatár nyíl azonban eltalálta a torkát. A befejezetlen kürtszóra emlékeztet ez a ma is felzendülő hejnal (hajnal hirdető kürtszó). A Jagelló Egyetemet Nagy Kázmér alapította 1264-ben a páduai és a bolgari egyetem mintájára. 1400 körül Hedvig királynő adományából (eladott ékszereinek árából) vásárolták meg az akkori zsidónegyedhez tartozó Anna utca néhány telkét, s építették fel az egyetem ma is látható gótikus együttesét. A waweli székesegyházban az egyik legimpozánsabb alkotás Nagy Kázmér szarkofágja, amelyet

Nagy Lajos magyar király (az elhunyt unokaöccse és Ludwig Wegier néven utóda) piszkai vörös márványból készíttetett. Báthori István díszes reneszánsz síremléke előtt a csoport kegyelele jeléül elénekelte a Himnuszot, s bizony, nem sok szem maradt szárazon.

Habár már (több mint egy évtizede) jártam Krakókban, mégis újra lenyűgözött a Mária-templom, a waweli székesegyház és a királyi palota szépsége és gazdagsága. Rövid buszkirándulást tettünk Nowa Hutába is (iparváros), ahol megtekintettük a hipermodern, „Noé bárkájának” nevezett templomot.

Félnapos kirándulást tettünk a Krakkótól nem messze levő wieliczki sóbányába is, s külön élményt jelentett a háromszázvalahány lépcső megtétele (63 méter mélyre). Valami lélegzetelállító látványt nyújt a Kingakápolna, ez az 55 méter hosszú, 14 méter széles, 10 méter magas terem, melyet sokkristályból készített csillárok világítanak meg. A főoltárt a bánya védőszentjének, Kinga királylányának szobra díszíti, s a kápolna többi falán is mindenütt sófaragványok, domborművek láthatók. A bányában szanatórium működik, és zenei előadásokat, sőt még röplabdamerkőzéseket is tartanak. A bánya bejárása — idegenvezetővel — mintegy 2 órát tartott. Krakkóban a szabad programok esetén a csoporttalálkozó helye szemben a barbakánnal, a Matejkin téren, a grunwaldi csata emlék-



Nem lesz hiba a közvetítővonalban

A szabadság-hegyi vasvázás tv-torony frissen festve pompázik, a váltakozó piros és fehér sávokkal egy kis élénkséget visz az öszülő természet tompa színeibe! Mellette az öreg torony, úgy látszik, renoválásra érett, mert körülállványozták. Emiatt kissé körülményesen jutottam be a helyszíni közvetítő csoporthoz, ugyanis főbejáratát eltorlaszolták.

Kötetlen munkaidőben dolgoznak a csoport tagjai, ezért meglepett, hogy pénteken délután, amikor odalátogattam — közvetítés nem volt —, mintegy tízen vártak. A tágas, világos szervizteremben ültünk le beszélgetni. A tájékoztatást első sorban Salamon József osztályvezetőtől, Molnár Viktor csoportvezetőtől és Takács János brigádvezetőtől kaptam.

— Ebben a szép helyiségben ritkán van együtt a gárda, hisz munkaterületük az egész ország.

— Két évvel ezelőtt költöztünk erre a helyre, korábban a földszinten, nagyon mostoha körülmények között voltunk.

— A mostoha körülmények most is kísérik a csoportot, nem itthon, hanem vidéken.

— Évente 160-170 vidéki közvetítésünk van, dolgozaink sokat vannak távol a fővárostól, otthonuktól. A helyszíntől függően egy-két, néha három mikrohullámú állomást is kell telepítenünk, ami állomásonként három embert vesz igénybe.

— A csoport 17 tagú, s a helyszíni közvetítő brigád létszáma is ennyi.

— Gyakran nagyon rossz körülmények között kell dolgozni — egy-egy állomás között mintegy 40 kilométer a távolság — a jó brigádszellem az, ami ezen átsegít. Csapatmunkát végzünk, egymás munkáját segítjük vagy nehezítjük.

Az utóbbira nemigen volt példa. Mindannyian felelősséget éreznek azért, hogy a közvetítések rendben menjenek. Az idén még egyszer sem jelent meg a képernyőn, hogy „A hiba a közvetítővonalban van”.

— Egyéb hibák azonban akadnak, melyek nem rajtuk múlnak. Gyakran nehéz a hely-

színi szervezés, telepítés; közel-harcot igényel. S amikor sikerült megszerezni a szükséges engedélyt, következik a kemény munka. Például a templomtorony vagy a gabonasiló megmászása, nem egyedül, hanem 20-25 kilós berendezésekkel. Régóta ígérik a csörlőt, de még mindig nem kaptuk meg. Pedig éppen elég saját súlyukkal is feljutni egy-egy magaslatra, toronyra, különösen olyankor, amikor néhány centiméteres jégréteg fedi. Volt ilyen májusban, Sopronban. Aztán olyan tv-adótornyok is vannak, amelyekben ugyan létezik lift, de csak fölfelé működik. Kurucz Lajos nemrégiben háromnegyed órát töltött a kab-hegyi liftben, amíg csörlővel lehozták.

— A tv-nézőnek eszébe sem jut, hogy milyen nehéz munka van egy-egy néhány perces helyszíni bejátszás mögött.

— Minden közvetítést meg kell tervezni, telefonon előkészíteni, ezután a közvetítőcsoport egy nappal előbb elutazik a helyszínre, tagjai tárgyalnak, szerveznek, gépkocsit vezetnek, segéd munkások, szakmunkások, technikusok — egy személyben. Olyan mikrohullámú láncot állítanak össze, hogy az az a közvetítés napján már ne legyen gondjuk. Nincs nyolcórás munkaidejük. Ha kell, tizenhatot dolgoznak.

— Akik munkaidejük nagy részét vidéken töltik, azoknak az sem minddegy, hol, hogyan pihenhetnek.

— Napi több mint tízórás munka után, bizony, nem mindegy, hol tesszük le a fejünket. Van egy olyan rendelkezés, hogy ahol 30 kilométeres körzetben postai vendégszoba van, azt kell igénybe venni. Sajnos, ezek sok helyütt — finoman kifejezve — kényelmetlenek. Például a kerskeméti vasútállomáson, ahol a folyosón van egy vízcsap...

— Az állandó úton levés mindenképpen áldozatvállalás. Ennek ellenére törzsgárdája van a csoportnak.

— Ez a szakmáskorral magyarázható. A tizenhetes létszámból csak hatan fiatalabbak, négyen tizenöt, ötven kilencéve itt dolgoznak.

A brigád 15 éves. Negyedik éve vezeti Takács János. A brigádnapló is az ő keze munkája. Egy grafikus megírígyelhetné. Fotók is illusztrálják. Többek közt az egyik Mercedes közvetítőkocsijukról készült felvétel, amint éppen úthenger vontatja.

— A Mercedeseket az idén kicserélték csehszlovák gyártmányú Aviákra, melyek sokkal tágasabbak, kedvezőbbben tudunk berendezkedni.

— És e témánál elérkeztünk egy igen jelentős brigádmunkához. Ugyanis vállalták, hogy beépítik a kocsikba a berendezéseket.

— Hat kocsit kaptunk, fél év alatt elkészültünk négynek a berendezésével. A terveket Molnár Viktor készítette. Egy közvetítőkocsi értéke körülbelül 1,4 millió, a végzett munkáé pedig mintegy 200 ezer forint. Most van folyamatban az ötödik kocsi felszerelése, és hátra van még a hatodik. Ez brigádunk vállalása a pártkongresszus és a negyvenedik évforduló tiszteletére. A gépkocsikat igrünkünk mi magunk karbantartani, mert megnyugtató, ha ismerjük az állapotukat.

Remélik, hogy e nagy munka vállalásával az ideai munkaversenyben elnyerik az aranyat. Különbösen nehéz a helyzetük a munkaversenyben, mivel munkaidejük 70-80 százalékat vidéken töltik. A téli időszakban kevesebb a helyszíni közvetítés, akkor igrkeznek brigádelelet él. Szívesen van együtt a csapat, amikor van idejük, sportolnak: fociznak, tekéznak, teniszszeknek; s bőven van alkalom arra is, hogy fehér asztal mellé üljenek: bevonulók búcsúztatására, leszerelők fogadásakor, névnapokon... Kikapcsolódásra azonban csak alkalmasszerűen van lehetőségük, mert a tizenhét tagú csoport — tizenhét férfi — állandóan a fedélzeten van. Munkájuk bíráló bizottsága nagy: az ország lakossága, mivelhogy csaknem minden háztartásban van már televízió. Ők pedig elsősorban azt tartják fontosnak, hogy a közvetítővonalban ne legyen hiba.

Bánhidi Éva

művénél volt. Az emlékmű főalakja a csatagyőztes Jagelló Ulászló (magyar Hedvig férje), aki 1410-ben a litván hadakkal együtt döntő győzelmet aratott az országát fenyegető német lovagrend felett.

Krakkóból autóbusszon vittek át bennünket Krynica-ra, a lengyel postások Hajduczek üdülőjébe, ahol 2—3 ágyas, zuhanyzóval és W.C.-vel ellátott, erkélyes szobákban helyeztek el bennünket. Krynica a Sadecki Beszkidekben fekszik, s gyógyvizeiről híres. A gyógyhelyen modern szanatóriumok, üdülőházak vannak. A környéken szép séták tehetők. Számos gyógyhatású forrás fakad itt. A télikert jellegűen kialakított csupa üveg ívocsarnokot a gyógyulni vágyók százai keresik fel, és a kúra előírásait követve öblös poharaikból, fűles sörös kupáikból kortyolgatják a különböző vizeket. Krynica nemcsak gyógyhely, hanem üdülő- és kirándulohely is, sok vállalat üdülővel, turistaházzal. A település megtekintése során siklóval felmentünk a 741 méter magas Góra Parkowa csúcsra.

Emlékezetes volt a Zakopanében tett egésznapos kirándulás. Útban Zakopanába Nowy Targban megtekintettük az egykori börtönépületet (ma cserkészház), ahol 1914-ben egy ideig fogva tartották a Poroninban kémkedés ürügyén le tartóztatott Lenint. Zakopanehoz közeledve már viszonylag messziről feltűnt a Giewont (egy fekvő emberhez hasonlító hegy) és a Gubalowka. Még ebéd előtt a drótkötélpályán felmentünk a Kasprowy Wierchre (1988 méter magas). A kuznicei végállomás és a csúcs közötti



szintkülönbség 1000 méter; a közbelső állomás az 1353 méter magas Myslenickie Turnie csúcson van. Utána Zakopane nevezetességeivel ismerkedtünk.

Egy másik kiemelkedő kirándulásunk a tutajozás volt a Dunajecen. A felső tutajállomás felé menet, a Dunajec két partján láthattuk az egykori lengyel határvárat, Czorsztyn romjait, illetve a volt magyar határvárat, Niedzicát (Nedec várát). A turisták számára összeállított vízi járművek tulajdonképpen nem is tutajok, inkább öt-öt keskeny ladikból kötéllel összefogott pontonok, amelyek mindegyikébe 10-10 utas fér, s amelyeket két gorál csákyarudakkal kormányoz a sebesen iramló Dunajecen. Felejthetetlen élményt nyújtott az a két és fél óra, melyet tutajunk a 982 méter magas Trzy Korony (Három Korona csúcs) szinte teljes megkerülésével, illetve a 802 méteres Macelowa Góra tövében tett meg. A csoportunk tagjait szállító egyik tutajra vélet-

lenül a „legsúlyosabb egyéniségek” kerültek, ami körülbelül 1 tonna súlynak felelt meg, s ezt a két gorál tutajos nagyon is megérezte (egy csákyarúd eltört, kettő pedig majdnem elúszott, a víz többször becsapott és elég keményen kellett a vizet lapátolni). Az érintetteknek talán így még emlékezetesebb marad ez az utazás. Az alsó tutajállomás Szczawnicán van, amely a Pienin-hegység egyik kedves kis üdülő- és gyógyhelye.

A fenti programokon kívül volt egy közös ismerkedési est a lengyel üdülőkkel közösen, továbbá egy búcsúest a magyarok részére és egy a lengyelekkel közösen. A búcsúesten pohárköszöntők hangzottak el. Természetesen ez alkalmakkor tánc is volt. Köszönet a lengyel és a magyar szervezőknek, hogy nyugodt körülmények között, zavartalanul nyaralhattunk, pihenhetünk ki az év fáradalmait.

Sz. J.

Felrobbantják vagy lebontják?

Bezárt Győr 1. postahivatal

Három évig ideiglenes helyen

Hetek óta időnként kisebb-nagyobb embercsoport várakozik Győrtől, az 1-es számú pos-

tahivatal előtt. A magasba felrakott kézírásos plakátot olvasgassák. Ez áll rajta:

„Figyelem! Tájékoztatjuk Tisztelt Ügyfeleinket, hogy Győrött, a Bajcsy-Zsilinszky út 46. szám alatt üzemelő megyei postahivatal épülete, építészeti gondok miatt lebontásra kerül. Helyette ugyanezen a területen új, korszerű posta épül. Az építkezés időtartamára a hivatal eddigi közönségszolgálati tevékenységét 1984. augusztus 13-tól kezdődően két helyen biztosítja: a vasútállomás épületében lévő 2-es számú postahivatalban, valamint a Lukács Sándor utca végén, az úgynevezett konténer-postahivatalban. Ez utóbbi helyen csomagfelvétel nem lesz. Ügyfeleink csomagjaikat a vasútállomás épületében üzemelő 2-es postahivatalban adhatják fel. Kérjük Tisztelt Ügyfeleink szíves megértését. Köszönjük. Soproni Postaigazgatóság.”



Az udvarias tájékoztatást ki-ki a maga vérmérséklete szerint veszi tudomásul, és ki-ki a maga módján reagál is rá. Sokan tudomásul véve a tényeket továbbmennek, mások továbbra is ott állnak és megrökönyödve tárgyalnak arról, hogy „Már megint micsoda baklövés! Lebontják ezt a ragyogó épületet! Ilyen gazdagok vagyunk?! Így herdáljuk a közönség tulajdonát?! Pedig ez a hatalmas, masszív épület még legalább kétszáz évig jó lenne...”

Ez az épület, sajnos, nem lenne jó kétszáz évig. Ez az épület már túlélte önmagát. Közérthetően szólva: évek óta életveszélyes. És a legutóbbi fennmaradási engedélyt 1983. december 31-ig szolgált. Egyáltalán nem örül neki a Magyar Posta, hogy bár „száz helye van a kevés pénznek”, mégis éppen erre kell költeni több mint 100 millió forintot. De éppen erre kell, mert több mint tíz évvel ezelőtt rendelet kötelezett hazánkban minden hozzáértőt arra, hogy az 1920 és 1930 között készült épületeket felül kell vizsgálni, mert „akkor volt divatos” egy megbízhatatlan építőanyag, az úgynevezett bauxitbeton használata. Mint sok más épületről, a győri 1-es számú postahivatal „hatalmas, masszív épületéről” is rövid úton kiderítették a szakemberek, hogy életveszélyes. A postások, akik az épületben dolgoztak, csaknem százhuszan, sem akkor, sem most nem tagadják: pánikban voltak. Ki vállalja értük, életükért a felelősséget?

Amíg mégis az épületben maradtak — kényszerből — a szakemberek rendszerben ellenőrizték a statikai állapotot.

A lebontás ideje tehát elérkezett. Hanem a postának, a postásoknak addig is dolgozniuk kell, amíg az új fel nem épül, vagyis 1987. augusztus 20-ig, mert a közönség nem törődik a bontással, az újjáépítéssel, a közönség továbbra is fel akarja adni leveleit, pénzét, csomagját, és joggal várja el a gyors, rugalmas ügyintézés.

A bontás kicsit lassú lesz, mert az épületet robbantani nem lehet, hiszen jobbra egy tervező vállalat, balra a posta új, műszaki épülete a közvetlen szomszéd. Szemben az új győri színház van, tehát a gyors megoldás képtelenség.

Németh Andrással, az 1-es postahivatal vezetőjével beszélgettünk a költözéssel és a lakossági szolgáltatással kapcsolatos feladatokról, gondokról. A beszélgetésből kiderült, hogy a postások a jövőben — az átmeneti időben — az eddig megszokottnál szűkösebb, kényelmetlenebb helyen látják majd el feladataikat. Azt a munkát, amelyet eddig 500 négyzetméteres területen végeztek, azt éveken át 210 négyzetméteres alapterületen kell folytatniuk, annak ellenére, hogy közben állandóan sokasodnak a feladatok.

A Magyar Posta igen sok pénzt áldozott arra, hogy korszerű és zavartalan legyen a közönségszolgálat és a lakosság ne érezze az átmeneti helyzetet. Több, mint 4 millió forint költséggel átépítette a 2-es számú pályaudvari postahivalt, amelynek egy része 1983 szeptemberében nyílt meg a közönség előtt, másik része pedig 1984. augusztus 6-án. Ezenkívül kétféle forintba került az ideiglenes, az úgynevezett konténer-postahivatal felállítása a Lukács Sándor utcában. Ez a fajta postahivatal egyébként a Soproni Postaigazgatóság újítása. A korszerűsítéssel a két hivatalban az eddigi 8 helyett 14 felvevőablak várja a posta igénybevevőit.

Érdeemes megemlíteni azt is, hogy a Magyar Posta az elmúlt öt esztendőben Győrtől több mint 30 millió forintot költött új postahivatalok építésére, és a már meglévő korszerűsítésére. Felépült az 5-ös postahivatal Ady-városban, a 11-es Győrszentivánon, a 7-es Révfaluban, a főiskola közelében, és a jövő év első negyedévében nyílik meg a Kun Béla-városban a

13-as postahivatal 260 négyzetméteres alapterülettel, 6 felvevőablakkal. Az új postahivatalok mellett a régieket felújították, és bővítették. Így a 8-ast az EDÁSZ-nál, valamint a 4-est Ady-városban.

Egy kis előrejelzés.

Az országos postaforgalmi hálózat korszerűsítése is érinti Győrt. Megyénk székhelyén épül majd fel az országos hálózatban készülő 16 gépesített góchivatal egyike. A posta a terület kisajátítására 30 millió forintot fizet Győr város Tanácsának. Ebből tízet már ki is fizetett. A terv szerint a nyolcadik 5 éves terv idején adják át az új góchivalt, és az előzetes számítások szerint 200 millió forintba kerül.

Lépünk vissza a mába! Egyelőre minden munka rendben és biztonságosan folyik. Így most már bevallhatjuk: az elmúlt években volt dolgunk a témával kapcsolatosan nemcsak a gazdasági, hanem a szakszervezeti vezetőknek is. Többek között megnyugtató a dolgozókat, biztonságot ígérni és adni nekik a jövőre, az átmeneti időre. A titkár, a bizalmiak, és a vezetőségi tagok többször elmondták: nem lesz könnyű az elkövetkezendő három esztendő az ideiglenes helyen, de ki kell bírni — az ügyért, az ügyfelekért. Mi lesz a kárpótlás? A menet közbeni szüntelen többletgondoskodás három éven át, és végül az a boldogító tény, hogy 1987. augusztus 20-tól kezdődően az ország egyik legszebb, legkorszerűbb postáján dolgozhatnak a Győr 1 postahivatal alkalmazottai.

Többszöri látogatásom alkalmával meggyőződhettem arról, hogy az átmeneti helyeken a közönségszolgálat gyors és zavartalan. A közönség úgyszólván semmi hátrányt sem érez az átmeneti állapotból, csakis a posta dolgozó — ők pedig vállalják: az ügyért, az ügyfelekért.

Sindulár Anna



Vitassuk meg!

Milyen legyen a postai bérrendszer?

A vállalati dolgozók alapbérrendszerének fejlesztéséről szóló rendelet a múlt év végén jelent meg. A központi szabályozás változásáról, a besorolási rendszerben történt lényegesebb módosításokról lapunk februári számában részletes tájékoztatót tettünk közzé.

A Magyar Posta 1981–1985. évekre szóló kollektív szerződésének 3. sz. mellékleteit képező bérrendszereket a központi szabályozásnak megfelelően módosítani kell. E feladat végrehajtása a szakma és a szakszervezet részéről körültekintő előkészítést, a dolgozók részéről pedig a vitákban fokozottabb figyelmet, tevékeny részvételt, átgondolt és felelősségteljes véleménynyilvánítást és állásfoglalást igényel. E témát — jelentőségére való tekintettel — indokolt külön vitára bocsátani, ezért nem is szerepelt a kollektív szerződés ez évi módosításában.

A postai bérrendszer

Alapját teljes egészében a vállalati dolgozók alapbérrendszere adja, arra épül. Mennyiben tér el a népgazdasági szintű szabályozástól? Három különleges elemet tartalmaz:

- a rangot,
- a fokozati díjat,
- a képzettségi díjat.

Ezeknek az elemeknek — különösen az első kettőnek — hagyományuk van. 1971. július 1-ig külön rang- és munkaköri bért kaptak a postás dolgozók. A ranghoz tartozó bér az alapbér jelentős hányadát képezte. Például a kezdő szakembereknél több volt a rangbér, mint a munkaköri bér; 20 évnél hosszabb szolgálatúaknál körülbelül fele. A ranghoz tehát megfelelő anyagi elismerés tartozott.

1971. július 1-vel a postának is alkalmazásba kellett vennie a központilag szabályozott vállalati alapbérrendszert. Ekkor alakult ki az egy összegű alapbér, s a régi rendszer rangbérét pótló fokozati díj. A fokozati díj mértéke az akkori alapbereknek megfelelt. Egyidejűleg a rangrendszer is változott, a 10 fokozat helyett 7 lett.

A harmadik különleges elemet, a képzettségi díjat a posta a továbbtanulás ösztönzésére hozta létre.

Mi adja a rangot?

A posta a népgazdasági általános bérrendszerhez való kö-

zeledés első lépését az egy összegű alapbérre való átállással tette meg. Célszerűnek látszik az alapbérrendszer központi változtatásával, illetve annak postai végrehajtásával egyidejűleg bérrendszerünk komplex áttekintése, egyes elemeinek felülvizsgálata és a gyakorlati tapasztalatok alapján újraértékelése.

A ranghoz — a rangbér megszüntetésével — már nem kapcsolódik közvetlenül anyagi elismerés. Használata a gyakorlatban sem teljes körű, helyette — postán belül is — egyre inkább a munkaköri elnevezéseket alkalmazzák. Sokan nem is tudják, mi a rangjuk. A valódi rangot egyre inkább a végzeti munka, az irányításban, terelésben, szolgáltatásban elfoglalt hely, a helytállás jelenti, illetve adja.

A rangnak azonban a postán — mint említettük — hagyománya van. Ezért a rangrendszer kérdésében dönteni csak a dolgozók széles körű állásfoglalására támaszkodva, annak megfelelően szabad. Amennyiben a dolgozók többsége fennmaradása mellett foglalt állást, a rendszer egyszerűsítésén, a bérrendszerhez való igazításán kell gondolkodnunk.

A fokozati díj kérdésével már 1981-ben, a tervidőszakra szóló kollektív szerződés vitájában is foglalkoztunk. Akkor a dolgozók többsége úgy ítélte meg, hogy e biztos bérelemelést a bizonytalanra nem cseréli fel. Kétségteljes, amíg a bérrendszer ezt az elemet tartalmazza, a várakozási idő eltelte után a fokozati díjjal meg kell emelni az érdekelt dolgozók alapbérét. Ez az automatikus bérelemelés a 3., az 5., illetve 7. év után jár. Érdemes azonban áttekinteni, hogy ezekben az időközökben a fokozati díjon kívül mennyivel növekedett a dolgozók alapbérére. Az átlagszámok azt tükrözik, hogy többel, mint a fokozati díj. Ezt az összeget mindenki a szabad rendelkezésű bérfejlesztési keretből kapta. Vagyis az alapbér-növekedés nagyobb hányada a bizonytalan bérelemelésből származik.

Az éves szabad rendelkezésű bérfejlesztések személyre szóló felosztási gyakorlatára is érdemes figyelmet fordítani. Ugyanis a felosztható keretek szűkösége miatt a fokozati díjban részesülő dolgozóknak általában nem adnak a szabad rendelkezésű keretből. Így a fokozati díjból származó viszonylagos

előny egy-két év alatt értékét veszti.

A posta bérfejlesztési lehetősége független attól, hogy bérrendszerében fokozati díj van vagy nincs. A posta központja a középfokú postaszervek közötti bérfeosztásnál — mivel a nagy létszámmal fogva amúgy is ki-egyenlítődik — mintegy öt éve nem veszi figyelembe a fokozati díj összegét. Ezt a postaszerveknek a szabad rendelkezésű keretükből kell fedezniük. Vagyis a középfokú postaszerv a végrehajtó egységek közötti felosztásokkor minden évben kénytelen a központilag adott, szabad rendelkezésű bérfejlesztési részt a fokozati díj összegével tovább csökkenteni.

A ledolgozott időt, annak hosszát nemcsak a fokozati díj méltányolja, figyelembe veszi a központi alapbérrendszer is: a fokozati díjjal azonos időközökben a bértételek alsó határa 200–800 forinttal növekedik. Ezt a dolgozóknak meg kell adni.

A képzettségi díj rendszeresítésének célja a továbbtanulásra való ösztönzés. E célt ez ideig vitatható eredménnyel szolgálta. Joggal kifogásolható, hogy a különböző idejű és tartalmú tanfolyamok, iskolák széles skálájában megszerzett képzettségekkel nem arányos az anyagi elismerés. Vagyis az eredeti célt úgy tudná szolgáltni, ha összege megfelelően differenciálná. Ez esetben viszont az éves bérfejlesztéseknél jelentős, a jelenleginél jóval nagyobb kötelező bérfejlesztéssel kellene számolni.

A vezetőknek a magasabb szakképzettség megszerzésének elismerésére — a fokozati díj rendszere nélkül is — lehetőségük van az alapbérben belül. Egyébként a gyakorlatban az éves szabad rendelkezésű bérfejlesztési keretnek egyénekre szóló felosztásánál — hasonlóan a fokozati díjhoz — figyelembe veszik, hogy abban az évben ki, hol fejez be tanfolyamot, iskolát, s a bérarányok kialakításánál a 100 forinttal már számolnak.

A munkakörökhöz szükséges iskolai végzettség, szakképzettség megszerzése a munkáltatónak és a dolgozónak közös érdeke. Munkáltatói oldalról egyre erősödik az az igény, hogy a dolgozónak meglegyen az előírt képzettsége; a szakképzettség megléte a jobb munka záloga. A dolgozó részéről pedig csak így képzelhető el a szakmai előmenetel, így kerülhet maga-

sabb bérkategóriába, s következésképpen érhet el magasabb anyagi elismerést.

A gyakorlati idő

A ksz módosítási vitáin évek óta észrevételezték a dolgozók, hogy a postánál munkát vállalók bérezésüknél a megelőző munkaviszonyaikat végleg elvesztik. Ugyanakkor más vállalatoknál, intézményeknél ez nem így van.

Az indokolt észrevételek kapcsán széles körben felmértük a helyzetet. Úgy tűnik, hogy a gyakorlati idő fogalmát, annak tartalmát a jelenlegi szabályozásunk szűk keretek között értelmezi. Más vállalatok az előző munkaviszonyokat részben vagy egészen beszámítják. A különleges bérrendszerek — mint például az egészségügyi, a pénzügyi (OTP), takarékszövetkezeti dolgozók alapbérrendszere — kötelezően előírják a máshol eltöltött munkaviszonyok beszámítását.

A munkaviszony beszámításának jelenlegi postai rendszerében a leghátrányosabb helyzetben a postaforgalmi végrehajtó szolgálat dolgozói vannak. Náluk ugyanis a pénzügyi munkaviszonyok kivételével semmiféle időbeszámításra nincs lehetőség. Nem véletlen tehát, hogy a postahivatalokba csak fiatal és kezdő dolgozók jönnek. Az így kialakult kollektívának pedig megvannak a jellemző demográfiai sajátosságai: katonai szolgálat, szülés, gyűlés, továbbtanulás, a családi körülmények és lakhely változása stb.

A munkaerő-összetétel megváltozását, a gondok enyhítését segítené elő, ha lehetővé válna a postán is — úgy, mint az OTP-nél és a takarékszövetkezeteknél — a nem postai munkaviszonyok beszámítása. Az időbeszámítást azonban indokolt feltételhez kötni. Ehhez a postai vagy legalábbis a munkakörre előírt szakképesítés megszerzését célszerű előírni.

A vitára bocsátott bérrendszerben több módosítás van, mint amelyekről szoltunk. Minden változásra nem tudunk kitérni, csak a legjelentősebbeket emeltük ki, világítottuk meg több oldalról. Cikkünkkel valamennyi dolgozónak segítséget szeretnénk volna adni a kérdés körében a tisztánlátáshoz, az átfogó értékeléshez és a döntéshoz.

Tóth Pálné

A tagdíjak fedezik a szakszervezet költségeit

Tájékoztató az I. félévi gazdálkodásról és a tagdíjbesorolásról

A központi vezetőség szeptember havi ülésének napirendjén szerepelt szakszervezetünk 1984. első félévi gazdálkodásáról és a tagdíjbesorolásokról tájékoztató. Az előterjesztés áttekintést adott a féléves pénzügyi tevékenység eredményeiről, helyzetéről apparátusi, területi és alapszervezeti szinten egyaránt.

A központi vezetőség apparátusának felhasználási az előirányzat 41,3 százalékát tették ki. A területi szakszervezeti bizottságok összesített felhasználása az előirányzat 36 százaléka. Ez a kisebb mértékű ráfordítás a társadalmi aktívák által elszámolt költségtérítés kedvezőbb alakulásából ered.

A kulturális, szociális és sporttámogatásoknak csupán 20 százaléka került ki az intézményekhez, alapszervezetekhez az első félév folyamán. A második félévi támogatási igény rendszeresen nagyobb az első félévinél, így a megtakarítás csak átmeneti jellegű.

Az alapszervezeteknek az első félévben elszámolt bevételeit, mintegy 6,7 millió forintot, a tagdíjakból származó alaprezsenedés teszi ki. Ezen felül az átutalt támogatások (központi, jóléti és új támogatásként az üdülőjegy-kiegészítés), valamint az egyéb bevételek további 7,1 millió forintot jelentettek alapszervezeteinknek.

A beszámolási időszakban az elszámolt bevételeknek 76 százalékat használták fel. Szociális célokra 2,5 millió, kulturális célokra 2,3 millió, a tömegsportra mintegy 600 ezer forintot fordítottak a szakszervezeti bizottságok.

A szociális felhasználásokon belül intézményes (szülési és temetési) segélyként 1,7 millió, a nyugdíjas és jogfenntartó tagok részére rendkívüli segélyként 702 ezer forint kifizetését számolták el. Rendkívüli szakszervezeti és vállalati segélyben összesen 4880 postás dolgozó, illetve nyugdíjas részesült. A nagycsaládosok átlag 796, a nyugdíjasok 735 forint segélyt kaptak. Mind a teljes összeg, mind az egy főre jutó átlag növekedése kedvezőnek ítéltető, de továbbra is hangsúlyoznunk kell, hogy adjanak segítyt a valóban rászorulóknak, nagyobb összeget is, de bátran és határozottan utasítsák el a szakszervezeti bizottságok a támogatásra nem szoruló, megalapozatlan kérelmeket. Ehhez vegyék figyelembe a bizalmiak környeztetanulmányait és közvetlen ismereteit.

A szervezetségi arány a január 1-i adatokhoz viszonyítva egyetized százalékkal csökkent. A tagdíjhátrálékosok száma nem növekedett. A tagság 98,7 százaléka eleget tett tagdíjfizetési kötelezettségének.

A számadatok mögött a tagság részéről bizalom és megértés, a szakszervezeti tisztvisélvi-

selők részéről áldozatkész társadalmi tevékenység áll.

A szakszervezeti tagokat évenként rendszeresen a szakszervezetek XXIV. kongresszusára által jóváhagyott alapszabály szerint soroljuk tagdíjosztályba. A szakszervezeti mozgalom a tagság jogos igényeit csak a pénzügyi feltételek megteremtésével elégítheti ki. A pénzügyi feltételek alapját viszont a tagdíjakból származó bevételek képezik.

A tagdíjbesorolás alapja a dolgozók évi átlagkeresete. Az átlagkereset nem tartalmazza a túlmunkadíjakat (sem az esetenkéntiek, sem pedig az átalányokat), a különféle kitüntetésekhez kapcsolódó jutalmakat, az egészségre ártalmas munkáért adott pótlékokat, a mellékfoglalkozásból vagy eseti megbízásokból származó kereseteket.

Az országos összesítő szerint az egy havi tagdíjbevétel 210 ezer forinttal növekszik. Ez a növekedés részben az átlagkeresetek növekedéséből, részben a taglétszám gyarapodásából következik. Az egy dolgozó szakszervezeti tagra számított havi átlagdíj 42,75 forintból, 45,62 forintra növekedett.

A taglétszám egy év alatt 978-cal — ezen belül a tényleges dolgozóké 630-cal — nőtt. Az 1983. évi átlagkeresetek alapján 5–15 forint havi tagdíjat a tényleges tagság 1,1 százaléka fizet, 17–35 forintos tagdíjja 36,8 százaléknak van, míg 40–120 forintos tagdíjkategóriába a dolgozók 62,1 százaléka tartozik. Csakúgy, mint az előző években a nyugdíjas szakszervezeti tagok tagdíja az évenkénti rendszeres nyugdíjnövekedés miatt nem változott.

A tagdíjbesorolás előkészítésében, a beradatok kigyűjtésében a bérszámfejtő csoportok, illetve munkatársaik igen nagy segítséget nyújtottak. A bizalmiak elvégezték az e munkából rájuk háruló feladataikat. A tagság részéről szórnyatosan tett észrevételeket továbbították a szakszervezeti bizottságokhoz. Olyan vitás besorolási ügy, melyben az szb, illetve a területi szakszervezeti bizottság intézkedése elégtelennek bizonyult volna, nem fordult elő.

A besorolásban részt vevőknek, bizalmiaknak, aktívoknak, bérszámfejtőknek pontos és lelkiismeretes munkájukért ezúton is köszönetet mondunk.

Az 1983. évi átlagkeresetek szerinti besorolás alapján ismét egy évig — 1984. júliustól 1985. júniusig — fizetendő a tagdíjak. Ez a besorolás képezi alapját szakszervezetünk tagdíjbevételei tervének, amely mind az alapszervezetek, mind a központi vezetőség szintjén hivatott fedezni a politikai, a szociális, a kulturális és a sportcélok pénzügyi alapjainak jelentős részét.

Machács Jánosné

Új oktatási központ Debrecenben

A nyár végi ünnepélyes átadás után szeptemberben már meg is kezdődött a munka a Debreceni Postaigazgatóság új oktatási központjában. Nagy szükség volt az új intézményre, mert a régi oktatási épület már

alkalmatlan volt a mintegy 80 szakmunkástanuló és az évenként beiskolázott 6–700 dolgozó képzésére. Ugyanakkor szállás hiányában nem volt lehetőség a szakmunkástanulók távolabbi vidékekről való toborzására,

sem pedig a nappali tagozatos tanfolyami képzésre.

Az új háromszintes oktatási épület üzembe helyezésével lehetővé vált a jelenlegi szakmunkástanuló-létszám magas színvonalú elméleti és gyakorlati képzése, továbbá a nappali tagozatos tanfolyami képzés, valamint az új műszaki eljárásokat ismertető továbbképző tanfolyamok rendezése. Öt korszerűen berendezett tanműhely, öt tanterem, ezenkívül egy távgépiró-terem, több irodahelyiség, raktárhelyiség és öltöző segíti a munkát.

Az oktatási épülethez csatlakozik egy kétszintes, korszerűen felszerelt diákszálló. Itt mód van mintegy 60 szakmunkástanuló, 60 nappali tagozatos és 20 levelező tagozatos tanfolyamhallgató elhelyezésére. Az épületegyütteshez tartozó 600 adagos konyha és étterem napi háromszori étkezést tesz lehetővé mind a tanfolyamhallgatóknak, mind a Galamb utcai műszaki telephely dolgozóinak.

Boros István

Csaták szabadságunkért

A szovjet hadsereg 1944. szeptember 23. és 1945. április 4-e között szabadította fel hazánkat. 1945 sorsforduló a magyar történelemben.

A Népszava Lap- és Könyvkiadó a Magyar Távirati Iroda segítségével közreadta a felszabadító harcok térképét, szemléletesen bemutatva a nagy küzdelem egyes állomásait. A harcok illusztrálására a szerkesztők 12 korabeli fotót is közreadtak. A nyitókép egy tűzérési előkészítésnek állít emléket, a záró kocka a Nemesmedves községben levő szovjet emlékművet mutatja be. Korabeli kép tanúskodik a Kecskeméten, Egerben és a fővárosban harcoló szovjet katonák önfeláldozásáról.

A kiadó úgy véli, hogy a Csaták szabadságunkért című összeállítás, amely 440 forintért megvásárolható, a vállalatoknak, intézményeknek nagyban segít, hogy méltó dekorációval tiszteljék meg legnagyobb nemzeti ünnepünket.

A Közlekedéstudományi Egyesület postai és távközlési tagozatának november havi programja

November 13. (kedd), 15 óra, VI. Népköztársaság útja 3. **Mihalik Péter:** Számítógépes munkaerő-gazdálkodási rendszer.

November 14. (szerda), 15 óra, VI. Népköztársaság útja 3. **Száva István:** Elképzelések a tudakozódási és kártérítési eljárás gyorsítására.

November 15. (csütörtök), 15 óra, VI. Népköztársaság útja 3. **Balogh Miklós:** A hét számjegy bevezetésének feladatai Budapesten.

November 20. (kedd), 15 óra, VI. Népköztársaság útja 3. **Török Zoltán:** Kuvaiti kábelbehúzási tapasztalatok.

November 21. (szerda), 15 óra, VI. Népköztársaság útja 3. **Lovas Sándor:** Hullámtérjedési mérések mikropro-

cesszoros adatgyűjtő és feldolgozó rendszere.

November 27. (kedd), 15 óra, VI. Népköztársaság útja 3. **Bacsik Ferenc—Jurisics Miklós:** A TIMOS-rendszer alkalmazása Magyarországon és a Német Demokratikus Köztársaságban.

November 28. (szerda), 15 óra, VI. Népköztársaság útja 3. **Pászti István:** Programvezérelt mérések lehetőségei és határai a kábelkénél.

November 29. (csütörtök), 15 óra, VI. Népköztársaság útja 3. **Wassinszky Kázmér:** Postai szállítási územek jövedelmezőségi viszonyainak vizsgálata a számviteli rend módosításával kapcsolatban.





Hatvanéves a Debreceni PSE

A Debreceni Postás Sportegyesület ebben az évben ünnepelte megalakulásának 60. évfordulóját. Ebből az alkalomból volt és jelenlegi sportolók, sportvezetők és sportaktivisták részvételével jubileumi díszközgyűlést tartottak szeptember 15-én a postaigazgatóság rendezvénytermében.

Harangozó István tsz-b titkár üdvözlő szavai után a résztvevők egyperces néma felállással adóztak azoknak, akik elhalálozásuk miatt már nem lehettek jelen a közgyűlésen. Ezután dr. Szilágyi Gábor, a Debreceni Postaigazgatóság vezetője tartott ünnepi megemlékezést az egyesület 60 éves munkájáról. Hangsúlyozta, hogy az ünnepelés hat évtizednek szól, tehát nemcsak a még emlékeztünkben élő, hanem a már feledésbe merült lelkes sportvezetőknek, társadalmi aktivistáknak is emléket állít. Szólt azokról, akik a postás dolgozók ezreivel ismertették meg a testnevelés, a sport szépségeit, hazai és nemzetközi versenyeken helytálltak, s kimagasló eredményeikkel sokaknak jó példát mutattak, dicsőséget szereztek a postának.

Az egyesület 1924-ben alakult, 1944-ig öt szakosztállyal működött. Résztben az igazgatóság, részben a tagság tartotta fenn. Anyagi gondok miatt 1942-ben fuzionált a Villanygyár SE-vel, az utóbbi azonban a felszabadulás után megszűnt.

A PSE azonban újjáalakult, s ehhez jelentős alapot nyújtott a szakszervezet is. Kezdetben még négy szakosztály működött, de a Református Gimnázium patronálásának révén a szakosztályok gomba módra szaporodtak. 1947-ben a Postásba beolvadt az akkori Debreceni Torna Egyletnek Európában is jól ismert tornaszakosztálya. Így az 1948-as londoni olimpián a magyar tornászválogatott női és férficsapatának fele egyesületünk tagja volt. A taglétszám



akkor — a postásokon kívül mások is sportoltak a PSE-ben — 1050 volt, ebből körülbelül ötszázan versenyszakosztályokba tartoztak, a többiek nagy lelkesedéssel kapcsolódtak az akkor kibontakozó MHK-mozgalomhoz. Az immár 10 szakosztályból 8 az országos, 1 a megyei, 1 pedig a városi bajnokságban szerepelt. Az egyesület eredményeinek a területre is kisugárzó hatásuk volt; egymás után alakultak a kisebb sportkörök.

1953-ban a sportirányító szervek összevonták a közlekedési tárcához tartozó egyesületeket, és Török SE néven új egyesületet hoztak létre. Az intézkedés nem vált be, mert az eredmények fokozatosan gyengültek, majd az 1956-os ellenforradalmi események s az azokat követő intézkedések az egyesület szakosztályainak és taglétszámának zsugorodásához vezettek. A PSE hajdani szakosztályai közül csak azok maradtak meg, amelyeknek tagjai postás dolgozók voltak.

1974 emlékezetes év marad. A már-már elsovadt egyesületből a postás csoport újra éledt, és ismét önállóvá vált. Jelenleg ugyan tömegsportjelleggel működik, de így is a város egyik megbecsült sportbázisa.

Egész napos program

Az ünnepély kitüntetések, jutalmak átadásával ért véget. A sportmozgalomban kifejtett több évtizedes munkásságáért a Testnevelés és Sport Emlékplakettet kapta Tóth Andor, a PSE vezetőségének tagja és Novák Ferenc kerékpáros. Többen igazgatói dicséretben, pénz- vagy tárgyjutalomban részesültek. A Volán SC kiküldöttje a jubileum alkalmából hatalmas serleget nyújtott át Zsákay Zoltánnak, a PSE elnökének, továbbá jó együttműködést kívánva.

A díszközgyűlés után a környéki megyei tömegsport-találkozó győztesei a jubileumi évre meghirdetett területi olimpiai napok döntőin vettek részt. A ragyogó idő kedvezett a versenyeknek, amelyeken nemcsak a versenyzők, hanem az őket biztató hozzátartozók és munkatársak is szép számmal megjelentek.



A verseny győztesei:

Atletika:

100 méteres síkfutás: Köves Attiláné (Szolnok 2), Lakatos Endre (Mátészalka 1)

200 méteres síkfutás: Török Julianna (Nyíregyháza 1)

400 méteres síkfutás: Lakatos Endre (Mátészalka 1)

1500 méteres síkfutás: Lakatos Endre (Mátészalka 1)

Távolugrás: Köves Attiláné (Szolnok 2), Bartók László (Nyíregyháza 2)

Magasugrás: Vámos Erzsébet (Kisvárd), Bartók László (Nyíregyháza 2)

Súlylökés: Köves Attiláné (Szolnok 2), Lisztes Sándor (Debrecen 15)

Asztalitenisz:

Murányi Júlia (Postaigazgatóság), Buzás Sándor (Magasépítési Üzem)

Kézilabda:

Szolnok 2 szb, Nyíregyháza 1 szb

Kispályás labdarúgás: Debrecen

Sakk: Kremper Anna (Távközlési Üzem), Kerékgyártó István (Nyíregyháza 1)

A verseny után az igazgatóság rendezvénytermében a Hajdú-Bihar megyei Ruházati Kiskereskedelmi Vállalat ifjúsági klubjának RÁK együttese dzesszbalett-bemutatót tartott, majd az egész napos program éjfélig tartó sportbállal ért véget.

Múlt, jelen, jövő

A jubileum alkalmából kitüntettekkel és a PSE elnökével elbeszélgettem az egyesület múltjáról, jelenéről és jövőjéről. Tóth Andort sportpályafutásának kezdetéről kérdeztem.

— Mint táviradamunkás kerültem a postához, s 1938-ban mint labdarúgó már igazolt játékos voltam az egyesületnek. A felszabadulás után én hívtam újra életre az egyesületet; elnöke, később titkára lettem. Megalakításához a szakszervezet 5000 pengőt ajánlott fel. Egyesületünk rohamosan fejlődött, de sajnos, egyetlen létesítményünk sem volt. Patronálás révén tornateremhez jutottunk, ezenkívül pályát béreltünk.

— 1950—1955-ben 16 szakosztályunk működött. Ebben az időben sok tehetséges fiatal sportolt itt. Tőlünk került ki mint atléta Balczó András, a későbbi többszörös világ bajnok öttusázó. Az egyesület tornász olimpiájai voltak: Oláh Katalin, dr. Sándor Istvánné, Nagy Margit, Vermes Lászlóné, Vermes László, Mogyorósi Győző, Mogyorósi János, Tóth Lajos.

— Mint nyugdíjas hogyan hódol a sportnak?
— A PSE vezetőségének jelenleg is tagja vagyok, ugyanakkor a Debreceni Volán SC-nél gazdasági vezetőként dolgozom.

— Elismerték-e azt a sokirányú társadalmi munkát?
— Mai kitüntetésemen kívül már megkaptam a Sportérdemérem arany és ezüst fokozatát, a Testnevelés és Sport Kiváló Dolgozója, valamint a Szakszervezeti Munkáért kitüntetés ezüst és arany fokozatát.

— Novák Ferenc mikor és hogyan került a PSE-hez?
— Tóth Andor hívott 1949-ben. Állást ígért — meg is kaptam. Harmincöt éve vagyok a PSE-ben.

— Elismerték-e azt a sokirányú társadalmi munkát?
— Mai kitüntetésemen kívül már megkaptam a Sportérdemérem arany és ezüst fokozatát, a Testnevelés és Sport Kiváló Dolgozója, valamint a Szakszervezeti Munkáért kitüntetés ezüst és arany fokozatát.

— Novák Ferenc mikor és hogyan került a PSE-hez?
— Tóth Andor hívott 1949-ben. Állást ígért — meg is kaptam. Harmincöt éve vagyok a PSE-ben.

— A jövőben is a tömegsportot szeretném erősíteni, s bízunk abban, hogy a sportolni szerető postások továbbra is a mostanihoz hasonló lelkesedéssel vesznek részt rendezvényeinkben.

Kozempel Zsuzsa

POSTÁS DOLGOZÓ
A Postások Szakszervezetének lapja
Szerkesztőség: Budapest XIV., Cházár András u. 13.
Postacím: Budapest, Postafiók 14. 1406
Felolós szerkesztő: BENDA ISTVÁN
Telefon: 428-777
Kiadja a Népszava Lap- és Könyvkiadó
Budapest XIII., Váci út 73. Telefon: 497-950
Levél cím: Budapest, Postafiók 43. 1553
Egyszámú kiadás: MNB 215-51 628
Felolós kiadó: KISS JENŐ igazgató
Előfizetési díj egy évre: 18 Ft
84-5091. Szikra Lapnyomda, Budapest
Felolós vezető: CSÖNDES ZOLTÁN vezérigazgató
ISSN 02330-3701

Területi sportverseny Békéscsabán

Hazánk felszabadulása 40. évfordulójának tiszteletére rendezett sporttalálkozót a Szegedi Postaigazgatóság Területi Szakszervezeti Bizottsága. Nem véletlenül választotta a tsz-b helyszíneként Békés megyét. Területen találhatók azok a községek, amelyek országunkban elsőként szabadultak fel.

423-an indultak el, hogy 8 sportágban összemérjék képességeiket. Az ünnepélyes megnyitó után a versenyek több helyszínén párhuzamosan kezdődtek meg. Számos érdeklődő, köztük a Szegedi Postaigazgatóság és a helyi postaszervek képviselői kísérték figyelemmel a versenyeket, biztatták sportolókat.

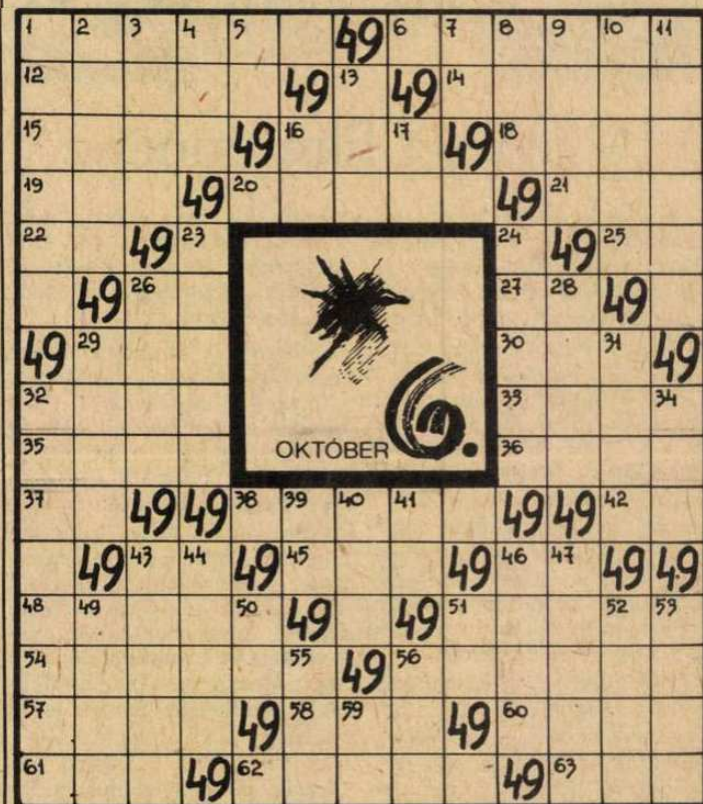
A valódi nyári kánikula ellenére derekasan helytálltak a résztvevők. A labdajátékok népszerűségét az induló csapatok nagy száma is bizonyította. 18 kispályás labdarúgócsapat maratonni küzdelmet vívott, de a többi sportág versenyzői is kitettek magukért. Délre magasra hágott a hangulat, s ezt elő-

segítette a minden igényt kielégítő gondoskodás. Délutánra egyes versenyek döntői maradtak és az eredményhirdetéssel, díjkiosztással fejeződött be a találkozó. Igazi tömegsportverseny volt, mert a benevezett 26 szakszervezeti bizottság nem néhány versenyzővel, hanem a sportot kedvelő postás dolgozók népes táboraival volt jelen, hogy eldőljön, kik képviselik a Szegedi Postaigazgatóság dolgozóit 1985-ben Budapesten, az országos postás jubileumi sportnapokon.

Olajos Árpád

*

OKTÓBER 6.



Történelmünk egyik szomorú eseményének évfordulója volt a közelmúltban. 135 évvel ezelőtt, 1849. október 6-án végezték ki a magyar szabadságharc 13 hős tábornokát.

Keresztjeltvényünkben rájuk emlékezünk.

VÍZSZINTES

1. „Kegyelemből” gölyővel végezték ki (személynevének kezdőbetűjével). 6. Állam és csatorna Közép-Amerikában. 12. Nagytestű papagájféle. 14. Romániai iparváros. 15. Égési termék. 16. Szúr. 18. Beismer. 19. Norvég, német, osztrák autók jelzése. 20. A szabadságharc kezdetén Komárom városparancsnoka volt. 21. Vissza: multinacionális amerikai híradástechnikai vállalat. 22. ... ipso. 25. Aktinium. 26. Idegen igen. 27. Külföldi hírgyőző. 29. Mulatság. 30. Év végére elkészül ez a szovjet vasútvonal. 32. Szín a francia kártyában. 33. Damjanich János a szabadságharc leverésekor itt volt városparancsnok. 35. Ceruza. 36. Növények támasztéka. 37. Étélizető. 38. Ókori közelkeleti uralkodó. 42. Fém. 43. Személyesnév. 45. Hézag. 46. Nyújt. 48. Könyörög. 51. Tétlen, kedvetlen. 54. Csecsemőt elcsendesít. 56. A kegyetlen kivégző. 57. Ének. 58. Fohász. 60. Női név. 61. Vajon maga? 62. Brazil kommunista regényíró. 63. A test művészi ábrázolása.

FÜGGŐLEGES

1. Nagyváradon vezette a fegyvergyárat. 2. Kiömlő, tódló. 3. Vissza: mutatónév. 4. Kereskedelem tárgya. 5. Helyhatározó. 7. Mozgalom a felvett küldemények napi kézbesítésére. 8. Vissza: létezik. 9. Szúrós növény. 10. Szigetország (idegen írásmóddal). 11. A szabadságharc utolsó magyar hadgyűminisztere. 13. Zúz. 16. Tág. 17. Éptőanyag. 23. Félretett kártyalap. 24. Idegen dohány. 26. Jugoszláv fillér. 29. Nemesi rang. 31. Ilyen folyadék is van. 32. Debrecen katonai parancsnoka volt 1849. januártól. 34. Folyó a Szovjetunióban. 39. Kisiparos szerszáma. 40. Fűves terület. 41. Római pénzecske. 43. Magyaros ruhadarab. 44. Lengő szerkezet. 46. Az egyik szülő. 47. Olasz asszony. 49. Bibliai hely. 50. Ghanai légiforgalmi társaság. 51. Ugyanaz. 52. Harckocsi. 53. Utat betűl keverve. 55. Alumínium nincs e föld nélkül. 56. Sereg. 59. Tegnapról holnapig.

— Bánhidi —

Beküldési határidő: november 5.

Előző rejtvényünk helyes megfejtése: Operaház, Erkel, Rékai, Katona József, Ybl.

Könyvtalványt nyertek: Battoni Endre (Pécs), Demeter Éva (Miskolc), Orosz Gusztáv (Sajóbátony), Pécsi Sándor (Bátönyternye), Tóth Istvánné (Budapest).